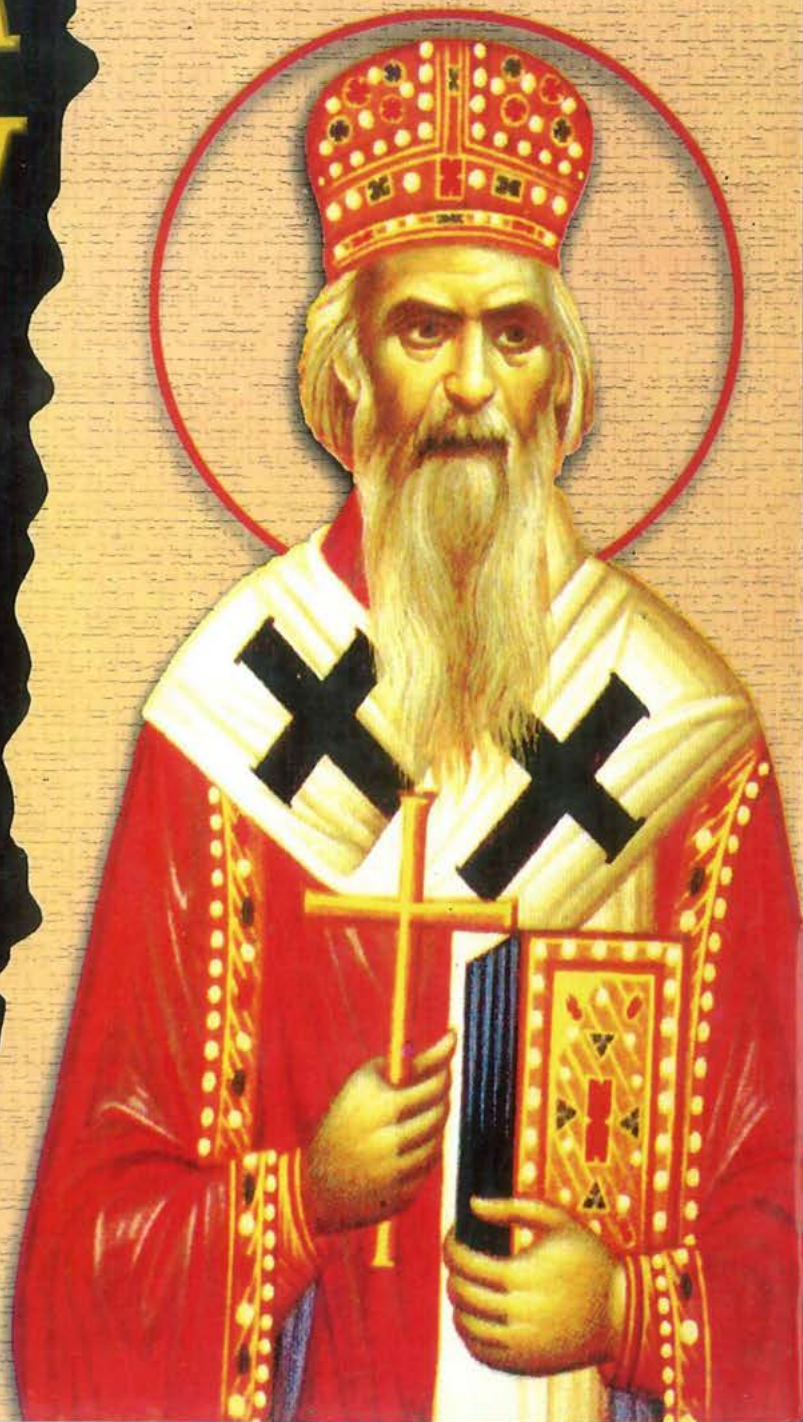

СВЕТИ ВЛАДИКА НИКОЛАЈ ГЛОВЕШНИК

СЛОВЕСНИК

СВЕТИ ВЛАДИКА НИКОЛАЈ

БИБЛИОТЕКА
МИСАОНИК

Књига 2

Уредник
Срђан Јаблановић

Напомена приређивача:

Ова књига, писана руком владике Николаја Велимировића, објављује се у аутентичном облику и без икаквих измена. Књигу (свеску) је у библиотеци манастира Драче пронашао брат Велибор В. Цомић и донео је на штампање, а са благословом Његовог Преосвештенства Епископа Рашко-призренског др Артемија.

На свесци нема поруке, ни података када је писана, али се претпоставља да је владика Николај свеску писао тридесетих година или у манастиру Браћевишници, за шта има наговештаја у рукопису, или у манастиру Драчи или Дивостину, где су се одржавали богомољачки скупови.

СВЕТИ ВЛАДИКА НИКОЛАЈ ВЕЛИМИРОВИЋ

СЛОВЕСНИК

(ФОТОТИПСКО ИЗДАЊЕ)

НАРОДНА И УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА
У ПРИШТИНИ
ГИЋ "ЉУБОСТИЊА" ТРСТЕНИК
1997.

ТРЕСВАТАА БОГОРОДИЦЕ СТАСИ НАС
ТРЕСВАТАА БОГОРОДИЦЕ СТАСИ НАС
ТРЕСВАТАА БОГОРОДИЦЕ СТАСИ НАС
ВСЕ УГОВАНІЕ НА ТА ВОЗАГЪ МАТИ БОЖІА,
СОХРАЙ МА ПОД КРОВОМЪ ТВОИМЪ.
АМИНЪ.

КОНЪ ПРЕСВТОИ ДЪИ СЛОВЕСНИЦИ

ТѢНЬ А.

Ірмосъ: Воду прошеда како свѣд.....
(и вси прочіи ірмоси како же напи-
сано въ часословѣ: въ послѣдваніи
молебна общаго Грѣѣа Бѣи).

Припѣвъ: Пресвѣта Богородице
Словеснице стаси насъ.

Вѣры началника, творца всеа твари
ѿ твоеа плоти плотию. ѿблеге
иже ѿ начала міръ ѿблеге свѣтомъ
лѣтамы древѣѣша, силою силнѣѣша,
ожевое роди, Словеснице, Слово:
воистиннѣ звездо, ѿбодѣ ново!

И ѿ небесъ долѣ, и ѿ земли торѣ;

Грѣдо: какѡ сниде на верхѣ стоащій,
Какѡ обнажиса ѿ вѣгнѣ слави.
Азъ же удивляюсь какѡ в' тепель вниде,
Слово, Словеснице, безсловеснымъ с' стави;
Азѣна какѡ солнце сѣати направѣ!
Аминь всакой правди во Дѣвѣ сѣ всели
Владика всѣхъ красотѣ в' Дѣвѣ преносева,
Аминь всакой славы в' безславїе паде;
Иже словомъ своимъ Адама сотвори
Бог-Божїе Слово изъ тебе возсѣа,
Адамъ новъ изъ тебе, Словеснице проклїа.
Нови Адамъ Дѣво тобою намъ прииде,
Адама праотца праотецъ превѣзныи.
Ты си была клеще огна небеснато;
Словеснице Маро, злата лампада;
Колеснице свѣта цѣра ангельскаго
Адонаа страшна побѣдоноснато.

Тѣсень Г.

Ірмось: Небеснато кръга

Преизраднаѣ тебе промишитель избра
Сотѣ всѣхъ родѡвъ женѣныхъ ѿ нагала ^α мїра
Христѣ, Словеснице, да бѣдѣши мати.
Видѣв' та вси концы небесе и земли
Анны праведныа плод' утробы старой
Ликъ ти софрвища - Матери преладной.
Адамъ вопїаше в' мрацѣ безсловенѣмъ
Стасяи, Словеснице, ты безсловесныа!
Ехидна древная сѡболѣвшѣа' Евѣ
Разум' помрачаеъ, сердце развращаеъ
Братъ не можетъ спѣти, ни узник' узника
Стасъ изъ тебе прииде - свѣтъ изъ свѣтлїка.
Книга была еси, въ ней же Слово жизни.
Область, Словеснице, на врагы приѣмши
Елей излеи, Мати, на язвы гадѣ твоихъ
Униїе мрачно разби какѡ мїагъ!
Книго божѣвѣѣя Христомъ написанна,
Развесели и насъ, Богорадованна.

ЩЕ ВОЗРЮ НА МІРЬ, ЧТО ЕСТЬ МІРЬ БЕЗ НЕБА?
ШУМЪ ЖЕ БЕЗГОВОРНЫЙ, ВОЛЪ БЕЗСМЫСЛЕННА,
ЕГИПЕТСКА ТИИНА, И ЮДЕЙСКА ЗЛОБА;
НЕБО Ж' ПРОСВѢЩАЕТЪ, ІИСУСЪ - СЕ ЕСТЬ НЕБО,
ІИСУСЪ, СЛОВЕСНИЦЕ, КЪВЛЕННЫЙ ТОБОЮ,
ЕВЪ И АДЪАМА ИСКЪПИВЪ СОВОЮ.

ПѢСНЬ Д.

ІРМОСЬ: Услышахъ Гдѣ стѣрече...

ВОСТОКЕ РЪМАННЫЙ СЛОВЕСНАГО СОЛНЦА
СЕ АЗЪ ИСТЛѢВАЮ ВО ТРАЦѢ ЗАПАДА
БЪДИТЪ ВРАТЬ БЕЗЪМНЫЙ НА МНѢ ^{КАКЪ} НА СКОТѢ
ХРІСТОМЪ, СЛОВЕСНИЦЕ, СПАСИ МА НЕМОЩНА,
БОЖЕСТВЕННА ДѢВО, МАТИ СЛОВЕСНАГО
ОТЪРЪШИ МА ѿ СВАЗЬ ВРАГА БЕЗЪДЪШНАГО.

ЛЮДЕЙ ЖЕ МНОЖЕСТВО, СПАСЕНО ТОБОЮ,
КЪСНО ВОСПѢВАЮТЪ ВЕЛИЧЕСТВО ТВОЕ,
ЩЕДРА БОГОМАТИ, СОСЪДЕ БОЖЕСТВА,
И НАСЪ, СЛОВЕСНИЦЕ, УЩЕДРИ, ИСЦѢЛИ.
ХРІСТА ОДОИВШИ ПРИЗРИ НА МА НИЩА,
ИЗЪВАИ И СПАСИ ѿ ВРАЖА ПОЛЗИЩА.

СІИЧОВА СЯВО, ПРОСВѢТИ МА СКВЕРНА,
ЦАРИЦЕ СОЛНЕЧНА, ОСІДИ МА УМОМЪ.
ІОНА БЫТЪ ВО КИТѢ ТРИ ДНИ И ТРИ НОЩИ,
ЕВЪА СТОЛѢТІА ВЪ СДѢ БЕЗЪ ПОМОЩИ.
ЛУКЕЗАРНА ДѢВО, ЕВѢ ПЛАСТЫРЪ ДЪВЫИ

Едина Словеснице, ни ма не остави.

Шано, Словеснице, дщери благодати
Иова ма втораго на твоици возри,
Елеемъ милости помажи мнѣ стрѣты,
Аминъ Боже, такъ дѣшъ ми исцѣли.
Аллилуйя пѣснь небо ти ликуетъ,
Аллилуйя пѣснь и рабъ твой кликуеть.

Пѣснь є.

Ирмосъ: Просвѣти насъ.....

Согрѣшивши Адамъ - тма быст' безсловесна
Со грѣхомъ угаснѣ познаніе Творца,
Угаснѣ и свѣтлость божественной дѣши,
Земля облезеса в' ризѣ бездміа:
Слово, Словеснице, ты к' земли привлезе
Какъ Исаіа древле и прорече.

Одержимыи вѣдамъ, немощнии во бранѣхъ
Вѣстѣцы намъ смерти скорѣ смерти вѣщаютъ,
Болѣзни и мѣки и раны и скорбы;
Тѣмъ же вопіемъ ти, Словеснице мила:
Ты едина можешъ, ты и спасай, Христа'
Ради твоег' сына, безсмертнаго Христа.

Вса мудрость еллинска, мудрость тѣлесна
Не можетъ ма спасти, не можетъ исцѣлит'
Мудрость бо внѣшная не ползуетъ ниго:
Стда кровь нездрава - светны пластиры,

Крoвь бo надoвита изнвтри цблится,
Грѣшникъ, Словеснице, тобою лѣзится.

Грѣхъ призина мѣки, грѣхъ негало вѣдн;
Словеснице свѣтла, свободи ма грѣха,
Да воспою славу Бога вoтпощенна
И Матеръ всеславнѣ Дѣвицѣ Марію,
Да воспою любовь Хрїста пострадавша
И за насъ грѣшныѣ во трoбѣ лежавша.

Пѣснь 5.

Ірмось: Молитвѣ пролію ко Гдѣ.....

Множество законѣвъ и множество бoгѣвъ
Извѣтїиствоваша Божїи свѣстатѣ,
Но какo Богъ единъ, единъ же и законъ.
Сїе, Словеснице, Слово Божїе сказа,
Сїе утвердиша мирїаде инни
Иже пострадаша за Слово безвинни.

Взъ вѣрѣю сїе но терпѣно премного
За грѣхы и страсти - мѣки неисцѣлени.
Нѣсть иног' лѣкара, нѣсть на земли врага
Кромѣ Сына твогo Іисуса благагo.
Мати милосердна, Словеснице славна,
Сѡ Маріамъ Дѣво, славо православна.

Висшѣ архангелѣвъ ангелы та знаятъ
И съ лики вѣхъ свѣтыхъ тебе воспѣвають
Какo зистѣ Дѣво словеснѣю вѣснѣ
Показующѣся дѣвственнѣмъ же навѣ.

ГѢМЖЕ ТЕБЕ ПОЕМЪ, ЧИСТАА ТОРЛИЦЕ,
СЛАВНА СЛОВЕСНИЦЕ, БОЖІА ИЗБРАНИЦЕ.

НЕВИДИМЫИ СТРѢЛЦЫ СТРѢЛЮТЪ НАМЪ ДВѢ
И АДОМЪ НАСЪ СТРАСТЕЙ КЪ СМЕРТИ УЛОВЛЯЮТЪ
ПРЕХОДАЩИМЪ СЧАСТНЫ СКОТСКИМЪ ^{ЖЕ} И СМРАД^ИМ
УМЪ НАМЪ ПОМРАГАЮТЪ, И СЕРДЦЕ ТЕРЗАЮТЪ.
НО ТЫ, СЛОВЕСНИЦЕ, НЕМОЩЬ НАШѢ ВѢДЫИ
СРЪЖИЕШЬ СВѢТА СПАСИ НАСЪ ѿ ВѢДЫ.

ПѢСНЬ 3.

Ірмось: ѿ Іудеи дошедъ же вѣроу.

СЛАВЪ, СЛОВЕСНИЦЕ, ПОЛВЦИЛА ЕСИ
ПРЕВИШЕ ХЕРУВИМЪ, ПРЕВИШЕ СЕРАФИМЪ.
ГѢМЖЕ УБО СИЛѢ ВСИ ТѢВСТВЕМЪ ТВОЮ
КАКО СИЛѢ БОГА РОЖДЕННА ѿ ТЕБЕ,
ИМЕНА ТВОЕЯ ДЕМОНИ ТРЕПЕЩУТЪ
ИМЕНОМЪ ЖЕ ТВОИМЪ БОЛѢЗНИ ВРАЩЮТЪ.

МИЛОСЕРДА МАТИ, ВСЮДУ ПОМОГАЕШЬ
КТО ВОПІЕТЪ КЪ ТЕБѢ: ВЪ ДОМЪ ИЛИ ВЪ ХРАМЪ,
ВЪ СЕЛѢ, СЛОВЕСНИЦЕ, ИЛИ ЖЕ ВО ГРАДѢ,
НА ПѢТИ, НА МОРѢ, ИЛИ НА СМЕРТНОМЪ ОДРѢ;
МОЛАЩИСЯ ТЕБѢ СЛѢПЫИ ПРОЗИРАЮТЪ
И ТЛУХІИ ЖЕ СЛИШАЮТЪ И МЕРТВІИ ВОЗСТАЮТЪ

СЕ НЫНѢ, БЛАГАА, И МЫ ПРИВѢТАЕМЪ
КЪ ПОКРОВУ ТВОЕМУ, ПОКРИ НАСЪ ѿ ВРАГА,
И КЪ ДЕСНИЦѢ ТВОЕЙ - ИСЦѢЛИ НАМЪ НАЗВЫ,
И КЪ НОГАМА ТВОИМЪ - НА ПѢТЬ НАСЪ НАЗВЫ

И ко любви твоей - пластиръ нам приважи,
Словомъ, Словеснице, душъ намъ ѿснужи.

Щары за царамы, Ботатыи вслѣдъ нищыхъ
Какъ вѣтеръ скоро грядетъ и преходитъ;
Болныи умираютъ, здравіи же болѣютъ,
Старыи бо ѡходатъ, новыи приѣзжаютъ,
Твой же образъ стоитъ, Словеснице, миренъ
И смертнаго угитъ какъ бити смиренъ.

ПѢСНЬ И.

Ірмось: Цара небеснаго.....

Вса сѣрская земля, и весь Банатъ равнини
Ѿ востокъ и западъ весь родъ православный
Тебѣ, Словеснице, воспѣваютьъ хвалѣ,
Прославляа тебе за премноги дары,
За здесе страшна и за знаменіа,
Достойна памяти, пѣсни и пѣніа.

Творецъ прослави тя, во вѣкъ всю и вездѣ
И в колѣнахъ древныхъ и в новыа вѣки.
И риза и поясъ твои здодѣютъ;
И сей образъ красный, ѿ ты Словеснице,
Какъ живъ дѣйствуетъ, живѣ ты навлаеть
И знацима наснымъ тебе прославлаеть.

Щарамъ и воинамъ съ крѣстнымъ знаменіемъ
Пособила еси на всѣхъ полухъ брани,
И вѣнцы победы вѣнчала ихъ еси.
Оцы наши, Дѣво, призивахъ тебе

Какъ воеводу въ помощь возбраняю,
Словесницѣ свѣта не побѣдимѣю.

Нынѣ насъ услыши вопіющихъ к' тебѣ
Мати свѣтлости, Словеснице міра!
В безсловесіа падаемъ и тибнемъ,
Притеци намъ, мати, и сокруши врати;
Мысли намъ собери и к' Хрістѣ управи,
Потогъ злостраданій державно устави.

ПѢСНЬ **Ѳ.**

Ірмось: Воистинѣ та Бѣзъ.....

III Пресвятая Дѣво и превозносима
Свѣрти насъ Хрістѣ драхмѣ погибшю,
Словеснице сладка шловеси народъ
Единомъ и вѣзномъ кланатиса Ботѣ,
Кланатиса емѣ и емѣ служити,
Щедромѣ же Ботѣ благодарень быти.

Ева гл҃голюща съ безсловеснимъ скотомъ
Недостойна Творца своегъ сотвориса,
Недостойна Творца и шбраза егѣ,
Ш какъ Словесница безсловеснѣ кѣти:
Сына своегъ дяде Единороднаго,
Атница вѣзнаго и непорожнаго!

Молно та постѣши, простри рѣкѣ благѣ,
Азъ же страждѣ торкѣ порабоженъ грѣхѣ.
Се надѣюсь на та, Словеснице, спасай,
Ктомѣ не согрѣшѣ твоимъ молитвами

Избави ма нынѣ съ похотей мразныхъ
Настави ма к' свѣтѣ небесъ мѣсезарныхъ.

Ублажаемъ та вси, Войловица славо,
Адамова дщери, Божіа же мати;
Мы та величаемъ со ѿцима нашимъ
И съ ктитормъ гестнымъ Високимъ Стефаномъ
Надеждо всѣхъ вѣрныхъ, страхъ же ботомъ рзкимъ
Словеснице, щите крестоносцемъ сѣрвскимъ.

МОЛИТВЕ НАДЪ БОЛАШЫМЪ
ПРЕДЪ ИКОНОЮ ПРЕСВІА БЪЦЫ
СЛОВЕСНИЦЫ:

ГОСПОДЪ ПОМОЛИМСА -

ГОСПОДИ ПОМИЛДИ.

ГЛАВЫ НАША ПРИКЛОНАЕМЪ ПРЕДЪ
ТОВОЮ, ПРЕСИСТАА И ПРЕСЛАВНАА
ПРИСНОДѢВО МАТИ БОЖІА, И МОЛИМСА
СО БОЛАЩЕМЪ РАБЪ БОЖІЕМЪ (ИМАРЕК)
СПАСИ ЕГО ОТЪ БОЛѢЗНИ ЛЮТІА, ГО-
СПОЖЕ И ЦАРИЦЕ.

АЩЕ СІА БОЛѢЗНЬ ЕГО ѿ ДУХОВЪ
НЕЧИСТЫХЪ, ИСКУШЕНІА РАДИ, ИЗЛОЖИ
ДУХИ СІА НЕПРІАЗНЕНІА, И СПАСИ
РАБА ТВОЕГО (ИМАРЕК) ХОДЯТАЙСТ-
ВОМЪ ТВОИМЪ И ДЕРЖОВЕНІЕМЪ ВЪ
МОЛИТВАХЪ ЕЖЕ ИМАШИ ПРЕДЪ БОГОМЪ
ВСЕДЕРЖИТЕЛЕМЪ, ДА ПОЛУЧИВШІИ

исцѣленіе величаеѣтѣ има твое
всезестное и сына твоего и
спаса нашего Іисуса Христа со
Оцемъ и Духомъ сватымъ всегда
нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ
Аминь.

Господъ помолимса -

Господи помилуй.

Аще ли же сѣа болѣзнь за
грѣхи еѣ, либо тѣлесныя либо
духовныя: аще за пордыню
или за невоздержаніе, аще за
сблудѣніе или оманѣніе, аще
за азычное многословіе или
за гнѣвъ, или бо за зависть
или ненависть или за савольно-
біе, нагадолюбіе, сребролюбіе

или немилосердіе, или поруганіе
ближнатоу своему, или же за
развращеніе и блудобаніе, или
за иныя вѣдомыя и невѣдомыя грѣхи
- прости, милостиваа, вѣснью Милость
рождащаа, и испроси емѣ полное и
всеконечное прощеніе у сына твоего
и Бога нашего Іисуса Христа, Бога
истиннаго и спаса всещедратаго, со
Оцемъ и сватымъ Духомъ поютъ и
славословать вса сили небесныя
во вѣки вѣковъ. Аминь.

Господъ помолимса -

Господи помилуй.

Преславная словеснице, всакое
безсловесіе побѣждаа, побѣди и нынѣ
безсловесіе злостраданія накомымаго

ОЛИТВѢ МОНАХИИЪ

Ѡ ДУХОВЬ злобы и мрака на сло-
вешную тварь Божию; содержи еще
новѣю побѣду и спаси раба Божіа
(имарек), да съ благодареніемъ
тебѣ прославить Бога Слова, иже
плоть здравѣю и безгрѣшнѣю приа-
Ѡ тебе, Словеснице всегѣтаа.

Преславная Словеснице и
Врагѣнице, какѣже многіа увра-
свала еси до нынѣ, такѣ уврачѣи,
исцѣли и укрепи и сего раба
Божіа (имарек) простерта здѣ
предъ гестнымъ и сѣдотворнымъ обра-
зомъ твоимъ, истогникомъ безчис-
ленныхъ исцѣленій. Да вси тобою
прославимъ Троицѣ святѣю всегда
нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ.
Аминь.

Благи Боже и гудесни Творче,
Царе Неба, и мой милн Оге:
Три си цвѣтка мѣки поверио
И у мою душу усадио
Да их гувам и да их залевам,
Кад порасту, кад се расцвѣтају
И кад пусте мирис по ливади
Три у кити да их теби вратим.

Први цвѣтак - тајни мислѣник,
Други цвѣтак - тајни осѣтајник,
Трети цвѣтак - тајни добровольник.

Щто је цвѣтак тајни мислѣник
Тај ми дѣже из прашины мисли
И везује за небеса рајска.

ШТО ЈЕ ЦВЕТАК ТАЈНИ ОСЕЋАЈНИК
Тај ми срце љубављу испуња,
СВЕТОМ, СИСТОМ, ПРЕМА ТЕБИ, БЛАЖЕ.

ШТО ЈЕ ЦВЕТАК ТАЈНИ ДОБРОВОЉНИК:
Добре воље ПОСО ДА ПОСЛУЈЕМ
СВОЈЕ СЕСТРЕ РАДО УСЛУЖУЈЕМ
И ЗА ТЕБЕ ЖИВОТ ДА ЖРТВУЈЕМ.

Ал' смилуј се ти на ЦВЕТЕ МОЈЕ:
Дај ми ТРОЈЕ ДА ОГУВАМ ТРОЈЕ:
Дај ми СУЗЕ ДА ЗАЛИВАМ ЦВЕТЕ
Само тако УВЕКУТИ НЕТЕ.
Дај МОЛИТВУ ДА ГА КАДИТ МОЈУ
Само тако БИТЕ МИЛО БОЈУ.
Дај БЛАГОСЛОВ ТВОМЕ РУКОСАДУ
Само тако ЈА КУ ИМАТ НАДУ:
Да ће ње волан, ОЗЕ БЛАТИ, БИТИ
Моје ЦВЕТЕ У РАЈ ПРЕСАДИТИ.

МОНАШКЕ БРОЈАНИЦЕ

ИСУСЕ МОЈ СВЕ ДОБРО МОЈЕ
Анђели свети ПЕСМУ ТИ ПОЈЕ
Нека ти поје и срце моје.

Животе мој
Дихање моје
Светлости моја
и сила моја.

ИСУСЕ МОЈ СВЕ ДОБРО МОЈЕ
Анђели свети ПЕСМУ ТИ ПОЈЕ
Нека ти поје и срце моје.

Љубави моја
Мудрости моја
Светињо моја

Истино моја
и правдо моја
Милости моја.

ИСУСЕ МОЈ СВЕ ДОБРО МОЈЕ
Анђели свети ПЕСМУ ТИ ПОЈЕ
Нека ти поје и срце моје.

Одиоре мој
Покоје мој
И мире мој.
Тишино моја
Радости моја
Сва славо моја
И песмо моја
Кротости моја
Везности моја.

Исусе мој све добро моје
Анђели свети песму ти поје
Нека ти поје и срце моје.

Спаситељу мој
Узитељу мој
Исцелитељу мој
Искупитељу мој
Утешитељу мој
Васкрситељу мој

Вазнеситељу мој

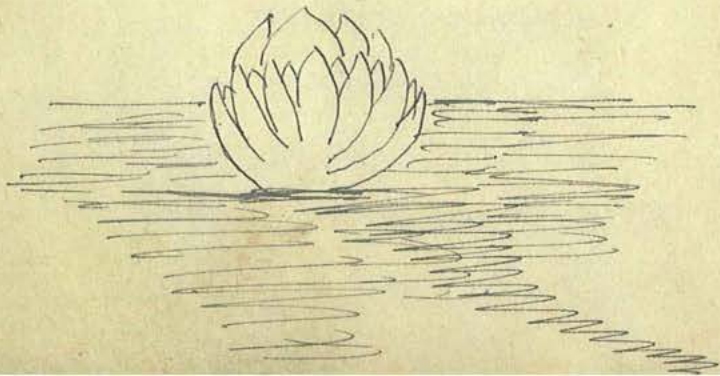
Исусе мој све добро моје
Анђели свети песму ти поје
Нека ти поје и срце моје.

Сва снаго моја
Сва среќо моја
Милино моја
Веселе моје
Богатство моје
Надање моје
Текање моје
Сањање моје
Дубино моја
Ширино моја
Висино моја.

Исусе мој све добро моје
Анђели свети песму ти поје
Нека ти поје и срце моје.

Сва храно моја
Све пиће моје
Одећо моја
Изворе сласти
Реко од меда
Поље цветано
Небо, звездано
Зеницо ока
Срце у срцу
Победа моја
Слободо моја
Пастиру мој
И царо мој
Женице мој
И Боже мој -

Исусе мој све добро моје,
Анђели свети песму ти поје
Нека ти поје и срце моје.

ОКЛОЊЕЊЕ ХРИСТУ ПО ВЪЗНЕСЕЊИЮ.

Чекати тајновидци Божији доку-
чили су, шта се догађало на
небесима између Вознесења
Господара нашег и Света Исуса
Христа и Духовраћа.

Њима је тако било од Бога
да виде оно што је другим
било недоступно. Они такође
веле, да су се у те дане
од Вознесења Господарског до
Сосшествија Духа Светог
на ангелске, анђелске војске
по кругу и реду поклањале
Господу Исусу, који је крвљу
својом целог света отирао рог
људски од греха, и слрпљу
својом умиривши слрпљу, и

Смислом у Ад, отлежио сатану, и
 Васкрсењем својим посведочио
 васкрсење свих својих верних,
 и Вознесењем створио и
 показао пут у Царство небеско.
 И тако дакле девет година ак-
 ђелских по реду и из дана у дан
 (и у својим лиријадама ли-
 ријадн^у класицима Христу Подобрићу,
 и итд:

првога дана по Вознесењу. Свети Ифесити,
 другог дана " Света Калала,
 трећег дана " Свете Силе
 четвртог дана " Света Господска
 петог дана " Свете Власт
 шестог дана " Свети Серафими
 седмог дана " Свети Херувими
 осмог дана " Свети Арханђели
 деветог дана " Свети Анђели.

Дакле: девет дана - девет година анђелских,
 а десетог дана Сочествоње Св. Луке.

Та сам научила од Господа мога

Својим Рођењем научио ме је
 Господ Исус Преторођењу. Морам
 се дакле поново родити или пре-
 породити, да би се удостојла бити
 Његова и у Његовом царству.

Својим Крштењем научио ме је
 Он неопходности мога очишћења.
 Крштење значи очишћење. Крш-
 тењем сам се очистила од пра-
 старих и прародитељских греха,
 Али сам прешила и после крш-
 тења. И од тих греха морам се
 очистити. Симе - кад нема дру-
 гог крштења (осим тугеништва)
 Покајањем. Као што сваки дан
 перем тело водом, тако морам

сваки дан прати и омивати
душу покајањем, молитвом и
сузама.

Својим Преображењем научио
ме је Он, да се и ја морам пре-
ображавати више и више, као
што свети апостол Павле говори:
"мы же вси съкровеннымъ лицемъ
" славу Господнюъ възирающе, въ той
" же образъ пресъобразуемса съ
" славы во славу, какоже съ Го-
" сподна Духа" (II Кор. 3, 18).

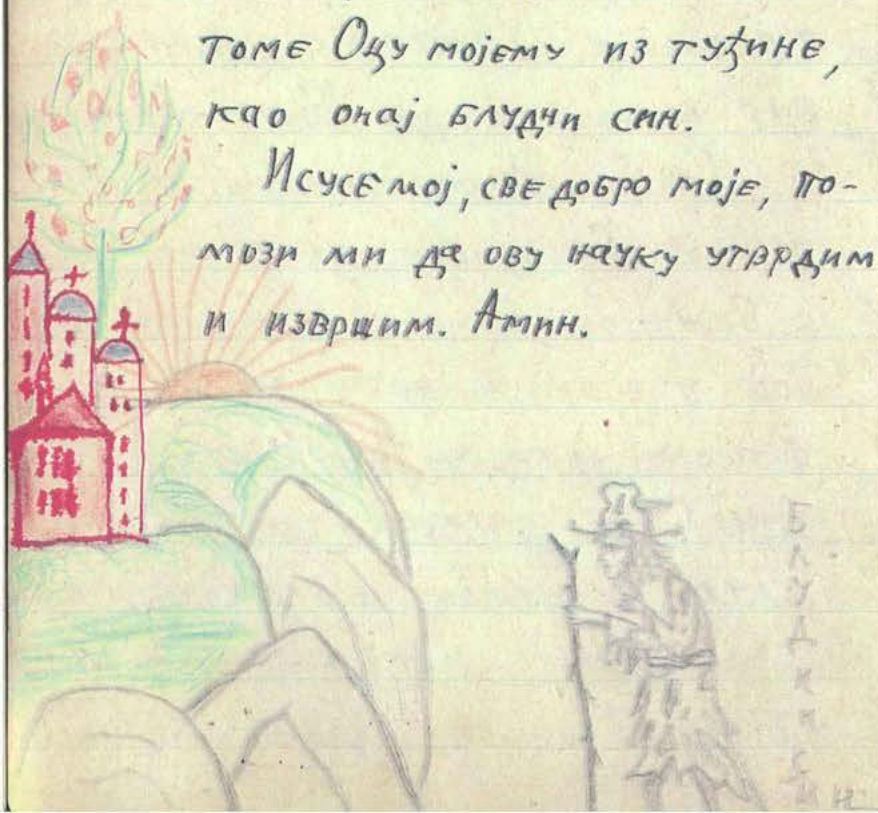
Својим Страдањем научио
ме је Господ стрпљену
и јунаштво на путу мора
страдања. Кад га удараше,
Он не удари; кад га љубаше,

Он не пољуба никога; кад му
се ругаше, Он љугаше; кад га
клеветаше Сивути пред Тилатом,
Он не одговараше; кад му
ставише трнов венац на главу
и крв му обли лице, Он овет
љугаше; када га распеше, Он
трпљаше. Христе мој, даруј ми
бар хибадити део Твога стрпљенја.

Својим Васкрсенијем научио
ме је Господ мој, да се морам
с Божијом помоћи потрудити да
још у овом животу васкрснем
душом, да би у Дан Онај, у
Дан Суда васкрснута била и
телом и душом, и била "геди во-
скресенија", и "кћи дана", "кћи
видјела", а не таме.

Својим Вознесењкијем наузио
ме је Господ, да ми је права
и везна отаџбина на небесима,
због тога се морам сталко и
строго и правилно спремати
за ту своју отаџбину, то јест
за повратак милосте и све-
томе Оцу мојему из туђине,
као онај блудни син.

Исусе мој, све добро моје, по-
можи ми да ову науку утврдим
и извршим. Амин.

Свѣ Тетка

СРБСКЕ МОНАХИЊЕ

Врло малих број мана
србских монахиња из ста-
рије дошао је до нас. И
то су мана у главном
србских вјастелики и
племитки. И још: то су
мана вѣтвом оживања
и кититорки каже жет-
ских манастира. Ево неко-
лико мана:

Света Тетка - Параскева
Преводна Ана, мати св. Саво.
(у манастиру Анастасија)
Монахиња Косара (манастир
мана?) мана св.
Ката Владимира.

Кралица Јелена, сурута цера Гроца а
мати цера Радошана и Милутина.

Кћи ове кралице Јелене, као девојка за-
монтамиче се и поједена у с Град-
цу код Вашике цобрај своје мајке.

Јелена, сестра краља Стевана Логанског,
Теодора (у мот. Марта) мати цара
Зушана

Евдокија, сестра цара Зушана

Јелена царича, сурута цара Зушана. У
монтамичу - Јелисавета.

Монахиња Феодосија (светско име
Драгана), сестра цара Лазара

Монахиња Јелена, сестра св. Петра Ко-
ришког.

Јелена (кћи цара Лазара, сурута Балше)
Феодосија Евменија (царича Милица
Вубостинска)

Монахиња Ериимија Вубостинска, кћи
Кесара Војничке господара Брање
а сурута десница Јоване.

Мајка Ангелина Крушидошка

Монахиња Катарина, браковит; мена-
хастир код Радовилета.

≡

Света Петка (Петковица) била је
из куће богаташке, као што је
много пре ње света великомученица
Мрица била из куће владарске.
Па и ако је Петка била паужена
да се храми најбољим храмом, да
носи скупе хаљине, да је служе
служкиње и дворе дворкиње, она
је све то једнога дана као мален
одсекла од себе и одбегла у цустину
ради љубави Христове.

И још у какву пустинју? С оне
стране где осим жеге и исека
нема скоро ничишта. У којој цу-
стинји могли су живети само свети
Јован Крститељ и света Марија
Египћанка, и још неки најређи и
најјугачкији. Ту у којој страшној
пустинји и самоти провела је свој
живот србска племенита де-
војка Петка све до своје старости.
А кад је била остарела, и кад су
у којој били угашени сви огњени
телесни жели и страсти а
расцвело се огњем свете љубави
црква Господу Исусу и његовом
Небеском свету, изведе је анђел
Ботни из пустинје и узводи у
њен народ да проповеда Јеванђеље.

Што је било много много цркве светог Саве.
Поред свете Петке набројам само
горе још неке велике србске гостоје,
које су оставиле дворе и палате
и сјај и славу светску, па затим неке
и царски цресто па отишле у
манастир, да обугне у цркви ризи
монашкју спасовају душе своје.
Тако:

цредодовна Анастасија, мати
св. Саве и св. краља Стевана Прво-
веклањота а раније жена ве-
ликог жупана Немана (у мо-
наштво Симеон Мироточиви)
заљубила, основала женски
манастир код Курчумлије, и
као примерка подвижница уго-
ђила се у свом манастиру. Својим
имен измурсе 21. јула.

Монахиња Косара. Билоу 200 година
пре пребодбне Анастасије замока-
мица се једна србска краљица. Њо
је била Косара, супруга светог
србског краља мученика Јована Вла-
димира. По мученичкој смрти свога
мужа она се закалужерила у Цркви
Гори. У манастиру свете Богоро-
дице Крајинске она је имала
женску обител, и ту се упоко-
јила. Од овог манастира виде се
још рудевице, јер су Турци мана-
стир сбили а имаће мана-
стирско себи присвојили.

Краљица Јелена Јротева. Пред смрт
се замонашила у својој задужбини
Граду код Рашке, и ту се упокојила.
На њеном гробу догађала су се чудеса.

У овом манастиру сачувано је много
монахиња, и једна краљична ћерка
девојка, која се ту позивавала као
монахиња.

- Марта, Евдокија и Јелена. По
су мајка, сестра и жена цара Душана.
Еве и Јелене су се замонашле као удо-
вице. Историјари су замислили да је
Јелена (царица Јелена) да је
била „умна и образована жена.“
После смрти цара Душана она је
управљала србском државом
неколико година. После се по-
вукла у своју задужбину мана-
стир Матејин у планини мана-
наг Куманова. Ту се као
монахиња са многим мона-
хињама позивавала и сачувала
за смрт.

Ту се црковица, ту и црквица.
И дан данас хришћани и му-
слимани из околине називају
је „света царица“, и доко се
своје болеснице на њој год да се
исцеле.

Монахиња Теодосија, То је Дра-
гана сестра цара Лазара. Она
је била за земљом Мусом
и родила му је славне синове:
Михајла Стевана и Мусиха
Лазара и Јована митропо-
лита Куршумлијског. Као
удовица замонашила се и са
својим синовима саградила
дивни манастир Таблицу
на брду близу Рашке. Као
монахиња Теодосија она је

од Таблице уринула ~~неколико~~ обитало,
и имала је много монахиња. Ту
је и сахрањена.

Монахиња Евстатија (царица Ми-
лица) саградила је манастир Лу-
бостицу. Они који су је познавали
поверовали су о њој, да је била
„велецумка и достославна ца-
рица“. Она је имала у Лубостици
много монахиња, због за србске
девојке и сиротлице.

Монахиња Ефимија, нека-удова
десетата Јованка била је верна
сапутница и попутница преговор-
ној Евстатији. Ефимија је била
зубена везица, врло писмена
и књижевна. Сил Царице Милице,
тадашњи владар србском земљом

всима је поштовао монахињу Ефимију и називао је својом другом мајком. У Вудбостви се налази гроб и црква дође Евгеније и црква дође Ефимије. Света Евгенија прозвана је мирополивом. И на целом гробу као и на гробу блажене Ефимије догађала су а и догађају чудеса исцелова болних.

Мајка Ангелика, удовца деспота Сивеана Браковита, сарајина је манастир Кутиново, а синовци њени: свети деспот Јован и свети владика Максим сарајинци су Крушедол. Њеке миста сакраменту су у Крушедолу. Кад су Турци стали Крушедол, испала је једна руда мајке

Ангелике, која је и сад у њом манастиру, и чини чудеса.

Нисам вам још споменуо монахињу Томсавену (десотину, Јовану) удовцу славног деспота Сивеана Митковича. Она је као монахиња умрла и сакраменту била у Митковцу којој крај живота свога светог мана деспота Сивеана.

Нисам вам споменуо ни никакве друге величанске госпође из старих времена, које су се као монахиње подвизавале ради великог спасења. Ништа могу ништа да им све именујем. Све су оне биле скитнице свилу и злато и бисерне ћердане, па се обукле у просту ризу монашкију, да служе

другима као самои Господу:
да пише себе, црку судове,
рибају идиосе, орбајују блати,
гоносе дрва, месе хлеб и ку-
вају, и сауче и само сауче,
до поспервог деха и израха,
само да би се удостојиле у
окоме свету видети лице
Господа и Сваса Исуса Христа
и његове црствене Матере, и
анђела и светителна.

*

Све ово написах вам, кћери
моје духовне, ради науке вама
да би лакше испурајале до
Краја у извршењу оних завета
и обетама које сте дали Богу
пред олтаром када сте се
монашине.

За госто пошмихате, како у најбоће
и најбогатије великашке и гостоје
србске подржавале те исте завете
до краја живота свога и како у
биле прослављене од Бога у народу
на земљи и у рају на небосима.
Кад на свих пошмихате, лакше
те бити вама да све издржите и
сви отприти. Јер кад су оне као
разнежене гостоје у гостурским
дворовима могле као монахиње
бити узорне пошмихнице, како да
не би могле ви из простих се-
ларких кућа могле ити бити?
Помедајте, како је благи Бог у
наше време набухнуо наше жен-
ске манастире севалким девој-
кама и женама а не богатиим
великашима.

Како је премудро и прекрасно! Нам
Створитељу хоте да угодеби неки-
ке манастире на савесе на-
рода, за то је покрекно девојке
и жене из шог народа да се
посвете монашком животу. Ви
сте из народа. Ви сте од бого-
моваца. Ви сте са села. Наудеже
сте у селу у својим кућама
тврдо живети, много се му-
шати, неуморно се шрудити,
постити, соучати, кумати,
гисто се држати, свеце боже
свештавати, богу се молити,
на српш мислити и царство
небеско желити. А све то
сагишава титик монашког
живота. Ту србски крости

народ у ствари сво је монашки
народ, и нама цела држава један
велики Христов манастир. Само
у две ствари разликује се србски
народ од монаха и монахиња:
некидбом и једешом меса. Но жене
које су у мукана рафале децу за-
виделе су монахињама. А једеш
меса код простог народа било је
тако ретко, да је то био више
правилни обичај него потуда за
месом.

У таквом подвижничком на-
роду ви сте профете и одрасе,
кћери моје миле, да би било
зудо да се наложите на аскемето
манастирског живота. Ето
ица шуда вама да је паким

ожило у манастиру него и
рецимо царице Јелене и ца-
рици Милице и девојке
Ефимији. И јесам вам лакши.
Нимма за вас нуде шекко. Ви
сте се каудим цорвиници мн-
висти од малена. Ја ко вам је
мако. Им да кажом овако:
Ви сте свршили гимназију
цорвиницима у својим селма
а сад у манастиру Ви сте на
универзитету цорвиницима.
Јамисите како је тешко окоме
ко дође на универзитет дес
и какве среднодне школе! Ве-
ома тешко. А Ви сте све прома-
ли реговати нудим, и ше вам је
мако. Нека вас бог благослови и
духом Светим укрети и огаја.
Амин.

Монахиње манастира Јазка
у 1753 години.

У време митрополита
Павла Кенадовића постојао је
женски манастир у староме
Јазку. Монахиње у том мана-
стиру подвизавале су се усрдно
и живети у међусобној љубави
и у великој оскудици. Њихов
свети живот привладио је масе
народа у манастир на молитву.
Многе жене и девојке пријављи-
вале су се за пријем у мана-
стир, али није било места. У Фруш-
кој Гори нису били у обигају женски
манастири, па је народ србски, жудан
духовне утеге, гледао на монахиње
у Јазку са великим поштовањем.

Обо су имена тих Тазаких мо-
нахиња у години 1753:

- + Мученица Ефимија
- + монахиња Аквилина
- + » Анастасија
- + » Марија
- + » Ана
- + » Евпраксија
- + » Теодисија
- + » Анастасија
- + » Сосана
- + » Ефимија
- + » Епистимија
- + » Филимона
- + » Јоана.

Само су две три ораних биле иго
мало писмене, али су све биле благогетни-
ве. Када мокава царица из бела дозна
за овај женски српски манастир, нареди да
се огњем затвори. Јер је медала у том јед-
ном женском манастиру вету ошастости
за нелисту мокавоу веру своју него у сви-
ма мученици примила фроче Г. и тако
додри мучитици Павле преко срца раскури
монахиње из Тазка, а јер затвори.
Пометнице (чужитице у пометки свој),
миле сестре, и обе блажене монахиње Тазаке.

Троцарь
Како лѣтнихъ
СВОБОДИТЕЛЬ
И нищихъ
ЗАЩИТЕЛЬ
Немогущицкихъ
ВРАГЪ
Царей поборникъ,
Побѣдоносце ВЕЛИКОМЪ
Георгии, моли Христа Бога
спаси насъ.

Свѣтъ великомучениге Георгие моли Бога о насъ
Свѣтъ великомучениге Георгие моли Бога о насъ
Свѣтъ великомучениге Георгие моли Бога о насъ.
Пресвѣтаа Богородице спаси насъ.

СВЕТИ ГЕОРГИЈЕ - храмовна слава
манастира свете Враћевшнице
- задужбине великог земника србског
Рада Поствповића, званог
Облазита Рада.

23. априла. —

✠ ЗИДЊЕ ✠ ВРАЋЕВШНИЦЕ ✠

Ај, Боже мили на свему ти хвала
и кад бијеш и када милујеш
Када бијеш од грјеха нас браниш
Кад милујеш ка добру нас мамши.

Боже мили шта се оно гује
Од Рудника дебеле платине?
Нешто трми ал облака нема,
Нешто хури ал вјетра нема,
Нешто путњи ал се не ратује,
Нешто свира ал сватова није.
Од свет тога није ни једнога
Вет лов лови Облазиту Рада
Са његови мошци и хајдуци,
Са његови хрти и огари.

Лов ловио у свету Нефесу

Када се службе свете литургије
По црквама и по манастири
И када народ сав пред Богом стоји
На молитви и на покајању.

Та се света Жеђева наљути
На витеза Облачка Рада
И благом са казном ударила:

Пред очи му маглу заматива
Како њему тако и његовим
Хајдучкима мрким и мољцима
И хртима хитрим и брзоногим
И таравцима оцима осарима,

Та кроз маглу огња гледају
Њаво гледе, наопако виде:
Од пањева гмече им се вуци
А од клада дебели мефеди
А од грана и зелена лишћа
Гмече им се птице крилатице;
Та стрјељају клада и пањева,

Вите гране и зелено лишће,
А пси гризу клада и пањева
Ка' да гризу мефеди и вуке,
Јом хватају оборене гране
Вите гране и зелено лишће
Ка да су то птице крилатице.
Аи када би ловци припремали
За прихватање дивљак устрјељену,
Хватали би клада и пањева
Или гране и зелено лишће,
И тада би се трчко застигали
Како су се слјешко преварили.

А дивљак је наред њих брзала,
Све урлају дуготрати вуци
И мулају дебели мефеди,
Рокте готор дивљијех ветрова,
Вректју срне, врене дивокозе,
Шмуктју зеци, а кевтју мисце,

Крештање креје, тракту гаврањови,
Штедрев квоге а грлица гусе,
У вис брже с циком орлушине.

Опет ловци јуре у пошјеру
Ал мата им вису пред огња.
Опет ваде стрјеле из тобоља
Та стрјевају кладе и паљеве,
Виде гране и зелено листе,
Опет хрти гризу кладурине
Кладурине и сухе паљине,
Шваћу гране и растржу листе.
И опет се ловци преварили,
И опет се ситом застидили
А највише Облагити Раде.

Трешком слуша Облагити Раде,
Слуша Раде и гусе урлање
Штедретање гусе и врелање

И крештање и кобно циктање,
Та повика јунак иза маса:
— Брже ало момци и хајдуци
Та ево их нама на домаку;
Вала сада преварити се нећу,
Стрјевај сваки вука јан међа
Ножевима оштрим нек докрајем,
Ја ћу овог мести најближега.
Јид изрече, лаку пусти стрјелу
За устрјели испред себе звјера,
Та је оштра поштрао ножа
И приштро да упртви звјера,
Ковеном је звјерку притиснуо
А ножем је снажно ударио.
Авај боже, да страшне обмане!
Нож пролете кроз труму буквину
Та се заре Раду у бутину.
Тако ипак момци и хајдуци:
Свак притиско некакву паљину

Јал пањину јаму кладурику
Па је коње ка да звјера коње.
И сви су се љуто обратили.

Тад се свиња оги отвориле,
Уклопила лапа са огију,
Па прв бришу, раже завијају;
И од онда оги оборили,
Један другог не сије да поглед.
Онда јекну Облациу Раде,
Болно јекну и дружини викну:
— Бјеште брато, спасавајмо гаве,
Па ова је гора обгарана,
Обгарана од свете Неђење. —

Па крестоше ловци низ платнику,
Насловени један ка другога,
Мање равек тежег иридитава
Ко да иду из боја крвава.

Кад су тако дуго путовам
Ал да видим гуда невиђена:
Пред њима се показа нештера
Пред нештером стошине звјерова,
Кад нештером кружи јато птица
Разна соја и различних боја;
На камену гудан старац сједи,
С обје руке звјерове милује
А звјерови руке старцу миту,
Умињати како и јагашци.
Старац збори и учи звјерове
Свети наук о светој Неђењи:
— Ој звјерови моји пријатељи
У Неђењу Бог је свјетлост сазро,
У Неђењу Христос се родио,
У Неђењу из гроба васкрсо,
У Неђењу Дух Свети се јави.
За то људи празнују Неђењу,
Упрањени од свијех послова,

Од полова и од тежких дрита
И Нефевом крв не пропевају
Него ходе на молитву Цркви.
Тако и ви, гланински звјерови,
Пријатељи моји и комшије,
Немојте се прјешити о Нефеву
Ни најдаље стада ни собака
Ниш икаква живога створења.
Ово знајте и добро памтите:
Једног истог дана створени су
Божји људи и Божије звјери,
Истог дана и од истог творца.
Па предајте људе не штедите
Сем за казку је вам бог укаже.
А ја за вас боду молитву се.
Најдаље ми на вас ко Нефевом,
Или Нефевом или о празнику,
Бјезните мени у ову пещину
Ваш сам тастир, ви сте моје стадо,

Ви под моју, ја под Божију руку. —

Кад звјерови саслушали старца,
На очи им сузе прокатале,
Па до земље повијају главе,
Бладо мугу, рокту и цикоћу,
У знак да се старцу завјештају
Послушни му бити до вјека.

Онда старац на кољена клече
Па чудесну ијесму затјевао,
Свету ијесму светој Богомајци:
— Радуј нам се ти Господња двери,
Златна двери непроходимаја,
Јака стјено и покрове свима
Који к теби за помоћ притику,
О радуј се, пристакиште шико,
У ком није бурѝ ни вјетрова.
О радуј се, немескусобрачна,

Шти нам роди из швот гиспот тјела
Лворца бога, нашега и швота.

Не престаки никад молити се
За нас грјешне што се Синју шволе
Поклањамо и цјесну цјевамо. -

По том старац цовели звјерињу
Да се смиром у гору разиђу

А у ншди да му огеш дођу
Кјко стадо својему пастору.

Скута му се звјери допакосе
О кољена мало огешаше

Мазети се и умилцјјети

И тако се са њим опросташе

Па у гору зелену одоше.

Шо гледао Облагити Раде

И шегови момци и хајдуци

Сакривени за густо дрвете,

Устрашени кјко укопани;

Кољена им бију о кољена

А цвокоћу кј на мразу зуби.

Но гле старца када се устави,

Бјеше страшан кј свети Илија:

Опасан је шврдом павитином,

Прегасао и косу и браду;

Колика му коса до појаса

И колика брада до појаса -

Шолика му још испод појаса.

Три цјца се старац прекрестио

Па цовика гласом заговједним:

- Што се кријеш Поступовит Раде?

Што се кријеш Облагити Раде

Са момцима и са хајдуцима?

Хоци амо да ране гледамо

Што их данас загодисте луго

А у рату са светом Неђељом.

Каг то гучо Раде са дружином
Још велика се страхом испунили,
Па хитједоше бјегом побједити,
Али им се ноге циптагиле,
Напред не могу а назад не могу;
Сви мисљаху да је привиџење.

Опет викну старац од пещтере:
— Што се плашиш Облагити Раде
Ти си витез први у држави,
У држави господара Бурџа?
Ни Турака нјеси се плашио
На Косову кад си војевао
Из Лазара гестипота кнеза;
За што си се сада уплашио
Од једнога убогота старца,
Убогота старца пустањака?
Ти с оружјем а ја без оружја,
Ти с дружином а ја инокосак.

Лудо мислиш да сам привиџење,
Но приџите да се одморите
И да љуте ране привиџете. —

Тад се Раде мало ослободи,
Па приџоше пред пещтеру старцу
И на земљу пред старца падоше,
Ка Богу се њему поклонише.
Старац шапће у небо гледећи:
— Теби Боже ово поклоњење,
Теби Боже а не грјешном мели,
Води старац госте у пещтеру.
У пещтери није ништа нема
Сви икона и осим кандила
И асуре по земљи прострете.
Тју ми старац молитву ошито
И помазо ране на свакоме
Светлим уљем из малог кандила,
У пещтери ка у гробу тама,

Али је старац собом освјетљује :
Када хоте и колико хоте
Сјај из њега сунчан исхођаше,
Што задиви Облакита Рада
И његове момке и хајдуке.

Тад их старац мјесто посадио
Пред пештером ка на тјеферицу,
На кладане ка на пријестолу
И на тране ка на миндерлуке.
Старац сјео сирај западног сунца,
Па он кутти, броји бројанице,
И он кутти и свети му куте.
Прибра снагу Облакиту Раде
Па прозбори: реци, свети оге,
Јеси л' говјек јал од Бога анђел?
— Нисам анђел него говјек срјешам.
Ево има гетрдес година
Како сам се из свјета повуко,

Уз Христа се срцем прилоудио
У пештери овој осаммо
Где су мисли моје занимање
А молитва најслађа киреза
Уздицање — небеско дисање,
Тесне сузе зрава напојница. —
Ту уздахну старац и засуди.
Опет људи никоим молитвоме
Док ће опет проговорити Раде :
— Швоја ријеч мелем је за душу,
Па те молим, још нач збори оге
О твојему куту у шивоту. —

Ману главом старац узринути :
— Далеко је да ти све повјерам,
Но кад желиш, отушати нећу.
Ту сам рођен неђе под Вуркиком
А од рода Боту угоднога,
Тобан берах у ову ипанику

Коју знадем ко трсте на руци,
Ал судба ме далеко занесе:
Кад Обилит бјеше на Плогжнику
И ја бијаш у његовој војсци,
Која скруши силу некрштенику;
Зворник бијаш великом војводи.
Бијаш ми Обилит Мишошу
А он меки друци свети форте
Што убија неситиу алдају.
На Плогжнику Срби побједише
Само један ја остах побједен,
Некако ме Турци отколише,
У руке ме жива ухватише
У Азију жарку одведоше
Зе робовах неколико љета.
И Курци редом без престајка
Дан и ноћ се Господу мољети
За ме љубот робовања са се,
Једне ноћи клекох на молитву

Кад достигах бјаху Курци
И до зоре плаках на молитви.
Бог се блази на роба синова
Па ми посла анђела спасења.
Анђел стаде, и вако ми рече:
— Ја сам анђел Бога свевимљета.
Какав завјест желиш богу дати
За те ове ослободити бјеге? —
Ја у страву овако му рекох:
— Ништа не знам, црвѣт сам одр содом,
Ал ако је Свевимљем угодно,
Завјест да ту монах бити
И до смрти Господу служити. —
Паг ме анђел за носу додирну
И за шрекну шрекесе далеко.
— Саг си, рече, у Јерусалиму:
Одрж завјест, брате Агатоне!
Што изрече и невидлив стаде.
Меки ново име надјенуо.

Ја се богу захваљује милому,
Све светље сузама оросих
Па се даром на тучи у мустичу
У обител Саве Освештана,
Ту се црном заодјенух ризом,
Ту предстих двамаес година,
А кад прошло двамаес година
Обузе ме жеља за родиком
Страхна жеља како шећ јелена.
Бијаш гучи за битку Косовску
И за пројаст царства хришћанскога
И смрт славу добротвора мога
И твојета, Раде, пријатеља
Обилна витеза страшного
Бог ми и по тељу искупио
У моју ме земљу повратио.
Гроб Милошев ја сам дохођио
Свијету му на гроб припало
По том пројох земљу Шумадију

Докле стигох у ову вратину
И застадох у овој пемтери,
Ту застадох, ту до сад остадох
По промислу Бога сведлагота
А по гласу анђела светогота. —

Пад му ветр Облагити Раде:
— Богу хвала на његову дару
Што нам те је оге даровао!
Сада видимо, тиси привиђење
Него светлац, лист од наше горе.
Па те молим, оге приредобке,
Помоли се Сведицињу за ме
И за мене и за моје људе
Што се данас тешико отрјелисмо
Отрјелисмо и осрамотисмо
Лов лобети у свету Неђељу.
Прозитај нам молитву проштајну
И још једну у себи поттајну

Да би нам се отпустили грјеси
Да би нам се ране зајелиле
А ја ти се кучем и заричем
Никад више у лов ићи не ћу
Ни Неђевои ни мимо Неђево
Ја Облазит нећу би ироклет био
Ако ријел своју чогасно. —

Вако старац Раду одговара:
— Туј ме добро, велики витеже
Ране ваше Бог ће зајелити
Ал гитати ироцгалтицу не ћу
Јер ти с неће отпустили брзо
Док не будеш саградио цркву
Саградио цркву покајнику
А ч славу Бога великога
И у погаст светог Георгија.
Каква нучада у лов те наћера
Још да ловиш у свему Неђевоу ?

Ради гета? Шале ми забаве?
Или да браќим народ од звијерица?
Није за те шала и забава
Њу звијерица сам се народ браќим
А ти браќим народ од Турака
Који то су гори од Курјакџа,
Бог и народ то од тебе гета
Док још мало остаје ти вјекџа.
Јунак јеси, јунакчијет нема,
Богати јеси, богачијет нема,
Славан јеси, славијета нема
У држави Јуре Смедеревца.
Браќим народ до последњег даха
И јунаштво, богатство и славо,
Па кад одећу Богу на испитку
После себе остав задумбуку
Што ће душу браќим Србину
Што ће Србе браќим од некрста
У времењу итежем од овога

Црква те ни бити наслједница
А наслједник свети Георгије
У твојем дрџу народне одбране
Без престанка до аманта вјека.
Тим ћеш стети на небеси благо.
Сини, синко, како ти је драго. —

Тад се старац на ноге усрави
Облагитка Рада благослови
И његову сву друштину редом
А они му њјеливаше руке
Њјеливаше скуте и рукаве
Та крестоше вузси низ планину
Немшто вузси а немшто хајдузси
Покрај бистре рјеке Врачевшнице.
А кад уз шит ране затедаше
Ни на једком ране не бијаше
Нити се знаде где су ране биле.
Тад се шри шит крстом прекрестише.

И вишњему Богу захвалише
Вишњем Богу и светој Неђељи
И великом старцу духовнику
Агатоњу божјем угоднику.

*

Ај, Мало врјеме за тим потрајало
Зига цркву Облагитку Раде
Бјелу цркву свѣта манастира
Покрај бистре рјеке Врачевшнице
Цркву зига и не њали блага.
Еве је пради од најбоље граде
Што се може у Срба да нађе:
Камет тѣсан а дрво резано
Кров саливек од олова тешка
А измјера цркву истисур
(Ка што везе дјевојачка рука)
Ликовима божјих анђела
И војскама божјих свѣтитела
Најлѣпшијем ликом светој Зорџа

Ком је Раде посветио цркву.
А када је довршио цркву
Зида Раде убаве конаке
Све у гетри око бјеле цркве:
Сво ћелија за сво калуђера,
Па скривнице и још гостинице
Оцакмије и трпезарије
И за госте и за цоклочнике
И за збијет сиротињи раји
Када бјешу од својих крвника.
Све конаке везује кулама
Ћетри куле ка гетри лабуда,
Са кула се на далеко гледа -
Манастир се изненадити не да,
Док је Раде цркви довршио
На поваре блага похаршо
Ал от јунак не би замалио
Још пољско да је похаршо.

Када гелник манастир доврши
Зазвонише звона на кулама
А сав народ паде на кољена,
Сва се стресе Рудника пламна:
Одјек ^{одјек} гаше шуме и дубраве
Одјек гаше горе и пештере
Одјек гаше спољетки грмови
А све миће као мала звонца
Све забрџа у славу Божију
Све зазвони у гаси светог Ђорџа.
Дрвета се боју цоклокила
А прапа се с траком задрмла
Небеса су земљу цоклокила.

Када је Раде цркву освештао
Освештао цркву Вракевцину,
Све је госте догво угостио
Гостио их иди бијела дама
И све их је редом даривао

Благослови Облакита Рада
Друг му буди до вјекнога града.
Благослови и свете монахе
Све монахе духовне јунаке
А у својој цркви Враћевштици:
Сви који се у овој поодвизају
У рај божји нек лако стизају.

Тад је старац Рада загрлио
И много га црпља цјеливао
Како отац што цјелива сина
Цјеливао и благословио.
А кад гасак дође за растајак
Рече старац Облакиту Раду:
— Дођи Раде кроз неђељу дама
Кад зазвоне за вечерњу звона
За употребу прјемног Агалпоња.

Кад је прошла неђељца дама

И јекнуће звона за вечерњу
Дође Раде ка светој келтери
Светилима свештених монаха,
Нађе старца мртва на асури
На прсима прекрстио руке
Са дрветим крстом у рукама.
Сва келтера миром мирисаше
Од старцева лица се сијаше.
Ту су старца гесно отојали
Отојали га га сахрањили
И над њиме сви се исцупали
А највише Облакиту Раде.
Вако збори Раде кроз јечање:
— Јаој оге, како ћу без тебе!
Докле тебе, свете, не познадох
Ја мистичку вјесту и не знадох:
Тим си моје срце промјенио
И на прави пут ме упутио.
Бог нек златним вијенцем те вјенча

А ти онда Србима помажи
Порно вјеназ на земљи носити
Воскресењу триљиво ходити. —

А да видиш гуда великога
Разгори се срце у јунака
У јунака Облагита Рада
Разгори се љубављу Христовом
Па му не би досада Вратевшница
Век и друге стаде зидаи цркве
Нове зидаи, старе оправлати
По Србији и мимо Србије
Па се крене у Гору Атојску
И понесе небројено благо
За дарује и оправи редом
Манастире по свој Гори Светој
За помаже убоге и коке
Светогорске дивке духовнике
Уош сагради, посред Горе Свете

Бјел манастир Јакоњу Стевану
Христовоме цво мугетнику
Ка бјел лабуд у гори зеленој
Пај манастир Костомакит зову
Тош и сада он цјел цјелцат стоји
У најљепше на Аток се броји.

Ал је име Облагита Рада
Прослављено светом Вратевшницом
Све од онда до данашњег дана:
Вратевшница болних вражебница
Вратевшница србска заставница
Вратевшница народна вјешница
Она прјемне на ишт прави врата.
Спогнер бјеше кроз викове гуде
Крстоносност страшног србовања
Када Срби по удесу срету
Поновиме Христово Раскрете
На своим тјелу, — и јас за ијасоме.

Окитише небо срадалицима,
Увекташе небеску Србију —
Ал са зорџем сакруише змију.

Бог да прости Облакита Рада :
Ко га роди, и што му се роди,
Све због њега нека се посвети.
Благо оком ко се вјером вида
И ко цркве своје роду зида
А у славу Боту и светица
Христовијех славних јуначина :
Што се име заборавити неће,
Што се свјета угасити неће.

Колико помаже молитва

У Светој Библији читамо о рабу
Израилског народа са Амањком
у пустињи. Сурови народ Амањ-
китања удари на шабраки
народ Божији због прехова сво-
га народа. Јер викаху на Мој-
сеја и на Бога што их изведе
из пророкопложивог Египта.
Викаху због хране. Јер у Египту
имаху више телеске хране него
у пустињи. У пустињи годвијашу
изобилно духовне хране и око-
лико телеске колико је најпо-
требније. Али Израилци пре-
зираху духовну храну и шра-
таху египатску телеску храну.

II Мојс.
мава
17.

Због тога попусти Бог сурове
Амалике да зарате против
Израиља. (А то беху два на-
рода који су произашли од два
брата близакца, и то: Амализи
од Исав а Израиљци од Јакова).
Тада Мојсије посла своју војску
под вођством Исуса Навина про-
тив Амалике. Али Амализи
беху јалби, и надбијаху Изра-
иљце. Онда се поше Мојсије
на гору високу и уздиже
руке своје на молитву Богу.
Докле Мојсије држаше руке у
вис, докле Исус Навин побе-
ђиваше Амалике, а сим би
он опустио руке, одмах би јур-
нуле Амализи и истребише

Израиљце. Због тога староме два
говора, Арон и Ор, једак с једне
стране Мојсију а други с друге
стране. И кад би се Мојсије на
молитви заморио, њих двојица
придржавашу му руке да не клоњу.
И тако усете Израиљци да
пошкуну Амалике и да их оте-
рају изред себе.

Не помаже оружје, ако Бог не
помогне. „Ков је лан у рату“,
кад се ратник узде у кова не
у Бога. „Лук силнихв изнеможе
и немоћествитоци преторасашаст
силою“. И још говори Господ: „Мој
је рат“. То јест ко се с покаја-
њем и скрућеношћу понада у Бога
у рату, Бог ће му помоћи.

Али Бог није помоћник само
на бојном пољу онима који му
се искрено моле, него свуда, на
сваком месту, у свако време, и
у сваком пољу, у свакој при-
лици и неприлици.

Повест о три брата

У вези са оним што рекохмо
ево да испричамо повест о три
брата, једну прекрасну повест која
потврђује силу молитве.

Била тако три брата, вредна
и сложна али сиромашна. Та
немајући своје земље, они су
ходили по свету и радили
штуче, да би се зарађеним вратили.

Једне године закупе они 60
црва жита да пошљу. У том се
један од њих разболео и врати
кући, а она двојица подуму
да сврше посао за који су ми-
слили да се без тројице не може
свршити. И док су њих двојица
радили, онај болесни брат из
самалеца молио се Богу за њих.
И заиста они сврше посао го-
товно. Када ишли зарађено
жито и доперију кући, они
покуде једну преткину своје
болесне брата. Овај не хтеде
да ишли говори, да он није
радио ни зарадио и да није
право да он узима од њих који
су радили и зарадили: Брата

в.
Пролог
30 маја

му на што кажу, да и ако от
Није с њима радио никак је за-
радио шретину њима што се
може боју, ие је њима дог по-
могао да њих двојица сврше
велики посао који једва тро-
јица могу свршити. Али онај
се брат одлучио да прими
што му се зитио да Није
зарадио и да Није право да
прими. Брата ојетт навале на њ
да прими, али от Није никако
хтео примити. И тек се
претраши дуго и много. Дво-
јица брата ипакдато је да те
узити несправду ако не дај
ијетт део своје браћу, а овоме
се ојетт зитио да те узити

несправду своји брати која су се шру-
дила ако ми узме нешто от који
се Није шрудио.

Посе дуге претрке договор се
најзад да иду пред суд ишману
једког обимњет манастира.
Када сташу пред ишмана и
испитају свој случај, ишману
се узми да не Није добро разумео,
јер Није могао веровати својим
ушима, па их замоли да му
понове целу шину. Онда они
понове. Тада ишман стави овако
ишмане оти двојици брата:

- Зашто ви хотете да даме
шретт део зарадетот шита, кад
сте се само вас двојица на њив
шрудили и зитили а от седе
кој куте?

Одговоре она двојица ишумку:

— Зашта, наш брат Није се
шудило с нама на њиви, али
он се молио богу за нас, те смо
ми могли свршити посао. За то
је праведно, да му дамо шре-
ћину, и он мора да прими
своје.

Онда се обрати ишумак
шрећем брату и зашта:

— За што ти не ћеш да
примиш оно што ти брата
драговољно дају?

Одговори онај шрећи брат:

— Није праведно, ове ишумак,
да ја примим конухеко од моје
брате, кад су се они много шуд-
дили а ја ни мало. За то нећу

да се прешим и да примим. Милов
је сав шуд, ка је и све што његово.

— Али што ми се молио богу за нас!
Вижну брата..

— Али ја се Нисам шудило, него што
се ви шудили.

Запреган Љеки ишумак нареди
да се удара у било и да се ормак
скупе сви конухтери. Када се сви
скупе у цркви црквени, говише
им ишумак: Залуд, брато, и как
госи и молитва и бденија,
кад нас ево ови шудјаци над-
маше у врлини! Ево вал
ишмера праведности и шудави
братске. И ишума ишумак
целу ствар око које се споре
ова брата. И шуду ишумак

да онај шрети брат мора
примити оно што му брата
нуде. Ју ако се није шрудио
на њути, шрудио се молету се
Боту. А молитва вреди у
најмању руку колако и
шруд. Или и више.

И тако онај шрети брат
прими свој део, и легне мир
међу браќом.

А у оком манастиру
остаће на векове ова цовест
која служи увек за пример
а понекад и за укор мо-
насиња.

Разумите и држите порку
из ове цовести, штери моје
свите. И Бог ће вас благословити.

ВЕТИТЕЉСКИ ПРИМЕРИ И РЕЦИ

Прига о изгубљеној драхми.

9. јуни. Придошобки Пастермунтије имаше
Коврија за уземљак. Па једном
ушита Коврије оца Пастермунтија:
— Реци ми оге, шта ознагава
прига о драхми изгубљеној?

Одговори св. Пастермунтије:

— Десет драхми то су: Престоли,
Начала, Власти, Господства,
Силе, Серафими, Херувими,
Архангели, Ангели и — Адам.
Разумна жена ознагава Христа
(као Ботју силу и шрумудрост).
Адам згрешуи и би изгубљен.

Христос га нађе и поврати
међу анђеле. Отуда радост
међу анђелима за изгубље-
ним и повратеним прешки-
ком.

Тајно и јавно.

Преподобни Елије био је су-
вет у свима египатским ма-
настирима. Био је прозорљив.
Буде позван од монаха једнег
манастира да их поука. Елије
је са сваком браћом на само
говорио. Па прозирати у свакој
душу, свакога је разумио у
четири ока и што оштро и
заповедао да се поправи. Што је
умио тајно. А јавно је
свакога браћу хвалио сред

осталима испусти неку његову
добродетел. Када је тако свакога
тајно укорео а јавно похвалио,
спремни се да слушају. Онда му
рекоше монаси: Зар нам нећеш
оде дати неку поуку? А Елије
им одговори: Зар вам нисам дао?
И отиде. Онда су монаси стали
времешвати и разумели су
велику поуку, коју им је овај свети
отац дао. А та поука гласи:
укоревај браћу за грехе тајно
и на само, а похваљуј га за
неко добро дело јавно пред свима.
Зар то није велика поука за
сва времена?

Блажен, ко прими ову поуку
и по којој се управља. Бедан, ко
обратно поступа, и.ј. Ко тајно
у четири ока хвали а јавно и пред
свима осуђује.

Једнака плата двојци

7. авг.

Преподобни Пимен Многобо-
лезнени (пострижен у мо-
наштво ноћу од архиереја) боло-
вао 20 година, све мошти
бога да не оздрави. Његова
је реч ово: „Једнаку плату,
примите двојца: онај ко
болује с благодарношћу богу
и онај ко служи богу са
љубављу.“

Велика је ова реч, ктери
моје свете. Љубајте је као
дисер, да је не упустиште у
прашину.

О схими

Исти преподобни Пимен рекао
монасима:

„Не користе схима без по-
кајања.“

Па показавши гробове двојце
умрлих монаха, рекао:

„Обоје браћу да та је схима
изнад свих, али он је сад без
схиме у ономе свету. Јер је
примио без покајања, недостојно.“

„А овај други брат умро
је без схиме, а сад је са
схимом у ономе свету. Јер се
показао достојан.“ —

Запамтите ово, ктери моје
свете. Прудите се више за лист и
покајан живот — јер његовине

не ће попитати скина. Ако је не
спитне да цркви овде, црквице
је онамо. „Исполнитъ Господу
вса желаниа твоа“.

8. јан. Прегододна Ломника

Ломника знамъ Господоиме-
ница. У канону њој се овако
говори:

1. » Црковна ловленія преле-
тѣла еси «
2. » Храмъ божественнаго Духа
Была еси «.

Без овог црков не бива ово
друго. Ко не прелети благо, за-
валиће се у благо; а ко прелети
на црквица духа, остате храм
Духа Божија.

Нека вам Господ дарује, свете
сестре, силу и крепост и не-
страјност у шрѣту, и уз то и
акрела свога, да можете порги-
нити цело духу, и тако усто-
појити се да све будете цркви
Духа Светога. Ја се радујем кар
вас видим у визити као красне
цркве Божије, све једна до друге
— цео град црквица Божијих, и
ништа друго до само црквица.

Шта се може купити најјевтиније ?

Овај свет мач на пазар где
се непрестано купује, размешује
и купује. Најјевтиније што се може
у овоме свету купити јесте царство
Небеско. Овако о овоме говори свети

Апостоле: „Ако неко остави
кућу и имање, и сребро и
злато, и круну и престо, и
иође за небеским царством —
ништа није оставио — што не
би њега оставило кад умре —
ијема о томе што ће иштити.
На сваком пијадру плата се
једна ствар отомико колико
вреди, дакле правом ценом.
Само се царство небеско не
плата правом ценом, ~~не~~
кад би дали једну тарау за
100 златника“. и још мање
оу једне таре.

Нека вас ова реч утврди
у жалости и невољи и ушкитју.
Сетите се да сте не члварау,

и да прахите да купите престо,
и круну, и славу, и царство, и
господство, и велики живот, и
велику младост, и велику радост.
Сетите се тога, ктери моје свете,
и да ће вам бити лако поскосити
и иштити до краја: А крај није
далеко, ју је век краћак.

О молитви

Млади старац — тако су називали
претходног Макарија Епитатског
због великог разума. Кад су га
једном упитали монаси о молитви,
одговори им Млади Старац:

„Молите се без много речи.
Говорите богу овако, али много
~~и~~ иже: Како хоћеш, како знаш,
спаси ме Господе!

Како хоћем како знам, сваси ме
Господе!

Како хоћем како знам, сваси ме
Господе!

А када наиђе неко велико ис-
кушење онда и кратке говори:
Господи помилуј!
Господи помилуј!
Господи помилуј!

Свети Левстарије само је обу
молићу, и шатао за време
целе сужбе Божије у цркви,
III. Г. Господи помилуј!

Свети Јован Златоуст, који
је био не само златних уста
него и златна срца и разума,
вели о молићви, да се вак
црквених судби треба молити

много гласно а много кратко. Јер
тако се може сачувати ум од
мутања мислима по овоме
свету — под јеси кад је молићва
бракма и искрено управљена Богу.

Немојате ни ову порку про-
супти као вода на поље, кјери
моје светле. Јер ово није вода него
раскопљено небеско злато. Него
је зајамитије и извршете.
Нека вас Господ Христос сто сиручко
благослови.

Левојарки стиг

Света мученица Атангија би
Б. фебр. много иремното мучена од незна-
бонача. Мучителнији кљемати
откидоше обе сисе. Онда је
закљоре.

У тамници јави јој се свети
апостол Петар (ал најпре не
рече ко је) и хвали мученич
храбру мученицу. Ал Атануја
света никако није хтела да
говори недра и покаже срци.
За то рече: „Ти си човек а ја де-
војка; како би ја могла обка-
жити шео моје пред твојом?
Радије ћу шртишати болове и муке
него што ћу се обкажити пред
мужкарцем. Ако је воља Господра
мога Маре Христна да оздравим,
Он ме може мучити једном
релиј или пошницом, ради своју
недоштитију. — Цувши то, обрадо-
ва се апостол Петар толикој
вери и толиком стиду девојач-
ком.

Та онда рече светом мученици: Та
Маре Христос ме је послао, кћери
моја, да те мучим. За сам твој
апостол. Но погледај, што си вех
потпуно мучелна. И рекавши то,
некаде га. Тада Атануја, кад се
виде сама у тамници, говори
недра своја и штеда, и те, беме
потпуно здрава, и пури воше зеле.

Кћери моје свете, и народ
србски каже: изгубиен стид,
изгубелна девојка. А камоли
мокашма, просветелна Христна
и обрзуелна Христна, и што не бр да нас
го шитра, шити за овај век, него
за ду велност у непролазном
царству небешном. —

Општа молитва за болесне.

У манастиру шегодобне Келнеке
уведено је било правило, да се
све сестре моле Богу за бо-
леску сестру, и не само за
сестру него и за болесника
за којег би израдили мо-
литву или рожењета у ма-
настиру.

Ово је дух љубави, без које
се нико не може спасти.
Клери горе свете. Молите се
Богу заједно све за изцелење
болесних. Богу је мила и воје-
ничка молитва, али му је ми-
лија заједничка. А на земљи
не ће родитиљ усмихнути поглед,
све дете своје него ми једнога. —

Нису остали муке

За многе музичке и музе-
нице речено је, да нису остали муке.

5. фебр. Иако за св. музичку шегодобу
пошедољено је ово: Она је била
милутина жена, па кад су је као
триктакну отишљили и из
тамнице у шпанску војницу,
она је дала много злата
и сребра шпанцима, вој-
ничима и музичарима, само
да је не напаствјују и не осакрају.
Кад су је обесили о крстове на
боли твозреним рођувама, она
је викала судији: „Ево никада
бол не остали!“

6. фебр. Иако тако и деца траушта

Пошто је претрпела била велика
мука са свим синојко, на
живоме проклетом муштету,
она рече овим злоћворима, нека
јој на дасци израде њену слику
и нека покажу. Када јој додеше
даску са њеном сликом на њој,
рече им света фрауста: Као
што ова даска не осећа муке
и болове, тако и не осећа
ни моје тело. Душа моја утврђена је у Господу.

И безброј других мушеника
и мушеница тако су изјављивали.
Тako се каже и о светој
3. мај - Маври, која је била на крсти
распета: „НЕ ЗВАШЕ, ПРЕСЛАВНА,
СВЪЩАМЫ СПЛАХМА Ъ ВСЮДЪ,

ОТЪ ВО СЕРДЦЪ НОСАШЪ ХРИСТОВЪ”,
Што јест није осећала кад је стежала
оталивања ода свуда, јер је у себи
носила оца Христов.

Шу и лежи објашњење. И
што: 1. у ономе што је рекла света
фрауста: Душа моја утврђена је у Господу, и
2. у ономе што се каже за
свету Мавру: јер је у себи носила
оца Христов, који је јазин оу свакој
оца.

Али извад свих објашњења
која се изводе из душе мушеника
акоји као најбоће објашњење: во-
мок Божија, дејство Божије, гудо
Божије. Као што је и рекао
Господ Бог на уста пророка
(Иса. 43. 2) Исације:

» Када пођеш преко воде, Ја ћу бити
с тобом;
или преко реке: неће те потопити;
када пођеш кроз огњ, неће те
изгорети и неће те пламен
оталити“ (Иса. 43, 2). —

И ви сте страдали, кћери
моје свете, и можете опет стра-
дати. Не бојте се. Али припремите
се да сретнете догледате страда-
ње. А бићете сретне, ако је

- 1) срце ваше утврђено у Господу,
- 2) и отац љубави ваше према
Христу, јачи од отаца земалског, и
- 3) ако осећате Бога близу вас.

И још бих ја додао: предајте у Христа
на крсту. Станите изред св. бже на
предајте, кад сте у муци, и бже

вам лакше. Тако ћете и саме
доживети и искусити оно што
су свете мужевине сведочиле, што
јест, да не остају бол од сегова
тела ни муке од горела у отцу.
Ју јачи отац савлађује сабљу.
Отац љубави према Христу чини
хладним сваки везгествени
отац.

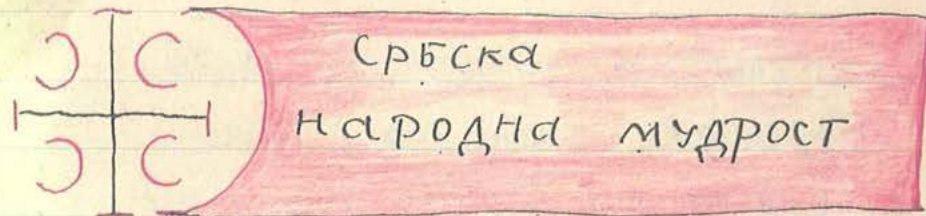
Света Богородица ваша је стала
помоћница.

Поштовање сестара

24. јан.

Преподобна Ксенија била је из
господске и великашке куте. Но
када се замонашила држала
је себе тужне и од најчисто-
стијих и најнезнатлијих

сестара. Одевала се ложије од
бине, а хранила се само су-
вим хлебом пољским или
ишњем или штетом из карно-
нице. Када је говорила сестрама
ока им је овако освјетавала:
Госпође и сестре моје! За што
љу Господ пронаћи, да кад се
учокоји, јави се на дану ве-
нају од звезда ишнад манасти-
ра сјајнији од сунца, и сја-
јао је докле год није сатрањена
Почините се, кћери моје свете.
Ју ако сте из простог народа, ви
сте царске кћери. Велики Цар
Бог неистако вас благосиља
и преје вас љубављу својом.
Њему слава на веки. Амин. —

Бог је спор али достижан.
Бог не плаћа сваке суботе
Без Бога ни преко прара.

Прав је пут, криве ти ноге.
Од зета син, од врбе клин не бива.

Скривен матарачу, али му уши вине.
Боље савити него сломићи.
Боље неправду притићи него гинићи.
Бог онда помаже кад нико не може.

Боље обити шуму него на трасу
срести вука.

* Боље издалека се волети него
изблиза мрзети.

Будала се не шрани светом.

Будала се не сеје, сам жие.

Боље последњи међу добрим но
први међу злим.

Више може будала за сат заги-
пати но мудар за век одговорити.

Горе је сироти плашити се него умирати.

Ланас у злату сутра у благу.

Лаје лонџом а узима мерџом.

Ловар естап и без ваџара прође.

Лобром коњу не треба мамуза.

Искусство је још једна памет.

Блага реч не кошта пара.

Желта и алатно не цене се цела свети.

* Од мбрца оца расипна деца.

И роб је слободан кад је задовољан.

Немирна савест је и пунџилаз и
судџа у исто време.

Ексер држи потков, потков коња,
коњ јунака, јунак града, а град
земљу.

За непријатељем ако и мислиш
не говори зло.

* Угнани ми зло, не мисли да ће
иће зло мимонти.

Кад би сви људи били каменџи,
будале би биле скупе.

Кад мрлот узим само га дражми.

Кад те старији кара, ћути и
слушај ако м неси, крив.

Ко брзо суди брзо се каје.

Циџанџи рекао: од свих занџа
најбоља је проџа.

Ко помилује зловора, свети се
невином.

Ко крива знам, правоме грешм.

Ко много говори, или много зна
или много лаже.

Ко много сеје, много и знае.

* Ко се не браќи од пџида, браќиће
се од вашију.

Пред смеџа се не ставља отедало.

Ко одотни маже, вади мше.

Ко сеје шрње, не бере тронџе.

Ко нема среће у себи, не ќе је
наћи у свету.

Ко јако ватру дуча, варница
му у очи.

Ко мџа загризе, тешко остава.

Ко је тошов на смрти, никад није роб.

Ко је јунак? Ко надвлада своје
страсти.

Ласно је даати некоме око много му
не треба.

Лето је даати пре мџања. —

Матарач — матарац и под златени
седлои.

Мачија играчка — мџија смрти
меѓу смеџица хорав је кнез.

* Мудар што старији мудрији, а мџе
што старији мџи.

Најдобри меѓаџија први тине,
најдобри пливач први топе
(каже се за оне кои се плывајат).

Нацка без дела — зела што зүи а не
даје меда.

Не џеми кова по седлу, ни уда-
валу по мџазу.

Кад кметџише заклету, задеми
свиралу за појас.

* Не заборавај на смрти, и она мџе
не заборава.

* Не иди с лудим; кад падну геру се,
кад паднеш смеју ти се.

Нема те шалеи коју нико не ће
залудити.

Не свети се злочвору но чекај
на бога.

Неправедан динар поједе дрвет
дуката.

Мантија не ће од вука наликити
јатве.

* У нашој је власт како ћемо
живити а не колико.

Ватра се не гаси ветром ни увреда
увредом.

Нигде нема толико буцака
колико у сризу говешијаи

У мојој је власт не вређати а
не невређати бити.

Неправду не воле ни они који ју
гине.

Нунда каузи и бабу играти.
Паге нде за патком.

Оштар нон љуто сесе, оштар
језик и горе.

Поклон думу гуди.

Поклон и окатот заслеити.

Помогнет ми злот у злу, добитен
са за непујашена.

Пот прво себе мироше.

Поштеи мање обета него што
у гити

Преко дубокот потока ителези
последви

* Примам ми поклоне, природајем
слободу

Ма колико будвар, будав оспаје
иуазан

Рада би баба сусити зеца.

Стрпљење као и дурово лишће
у свилу се претвара

Рад је најбоља мучница
Рако воће брзо пруче

Страшљивац је рођен род
Са благости и милости

Завладаће светом

Доброј књижи љубило и корице.

* Сиромаш је и у својој кући туђин,
а богати и у туђини код куће.

Богати се браки новцем а сиромаш
зубима

Храбром и срећа помаћу

Старци боље на далеко виде

Слафа је милосна јер него не-
милосна милостиња.

Свет није рај али није ни
такав

Шверцман је највећа сиромаштина.
Тешко коњима у рацким стајалима.

У молитви не ваља просити
многе речи.

Добра воља и долови невољу.

* Језик збуња не могу преварити
језик пријатеља ни
језик непријатеља.

Сета је срце узко, шота и језик.

Што више љубави враќам, више
кем прилићу.

Што не иде од срца, не иде ни
к срцу.

Што не можеш платити новцем
плати хвалом.

Што срце шражи, што и очи.

Зутање вреди два пута више
од стора.

Испуни Божије заповести, да би Бог
испунио твоје молитве.

О миразу: Узех врага
све због блага
блага прокаде
а враг остаде. —

Шева и кукавица излете се
у једном гнезду, па шева
увек пева а кукавица кука.

Светско насаде долазе с несном
а олазе с илагем.

Пега се не види на црном него
на белом.

Зло око добра не види.

Ој Србијо мајко мила
да би вазда срећна била,
деца твоја тебе воле
за тебе се Богу моле

Земљо славе и слободе
све ме мисли к теби воде
све ме жеље к теби крећу
све за твоју гиним срећу.

Земљо наших праотаца
Витезова и светаца:
за крст часни мученика
за слободу затоужника.

Тробо до троба - свето тробље,
Ту позива србско робље,
И све олтар до олтара,
Задужбине србских цара.

Ту Косово тужно стоји
Петвековно робство броји,
Стомех славе и јунаштва
И неслоге и издајства.

На Косову Траганица,
Крај Мораве Раваница,
У Крушевцу Лазарица
На планини Студеница:

И све метдан до метдана
Пре и после Видовдана

Сва си крвљу заливена
Сва си славом окићена.

Ал не бој се мила мати
Бог ће теби срећу дати,
Па ћеш бити најсрећнија
И од свију најславнија.

БОЖИЋНЕ ПЕСМЕ

I

Цар царева си иде
И прерушен триде
Девојачко крило
Њега је родило;
Као прави Месија
Из Марије засија.

Јевреји заслетише
Месију не примише,
Ка човек се јави
Као Бог прослави.
Сам на мекдан ступи
Од смрти искупи
Потомке адамске

Од власти сатанске.

За то пред њим клекнимо
С анђелима кликнимо:
Свјат си Боже праведни,
Свјат си Христе рођени.

II

Христос се роди!

Божит Божит бата
Пун небесног злата
Пун небесне блалости
И Божије милости,
Пун собанске простоте
И анђелске чистоте,
Пун девичке смерности

И ЗВЕЗДАРСКЕ МУДРОСТИ,
ДЕВОЈАЧКОГ БАЈА
И БЕСМРТНОГ СЈАЈА.

Божик Божик светли дан
Сјав је Христом обасјан.
Ми се Христу клањамо
И кроз тесму једамо:
- Кајемо се згрешисмо.
Закон твој престутисмо.
Ал још једном ти нас туј
Блати Христе, помилуј.
Амин.

Властику се роди. —

МУДРА ИГУМНИЈА

СЪ КРАЕТРАНСЕИЕМЪ

Мало у великом или велико у малом? Према светском: душа је у срањењу с телом нешто мало, а тело је велико. Према духовном: тело је нешто мало а душа је нешто велико.

Око гледа велика тарна кола и види кола а не види човека у колима. Шта је велико: оно што се види и тугњи и плаши свет или оно што се не види? Несумњиво возар је велики а не возило.

Јако и нејако. Електрична струја се не види а жица се види. Није жица јака него струја електрична. Душа је тако јака а тело слабо и без душе је као ништа.

Од кад је света људи су разли-
ковали душу од тела знајући да је
душа носилац силе а тело само
спроводник те силе.

Јестества су дакле два у човеку,
душа и тело, једно безсмртно а
друго смртно.

Два су јестества а једно
је лице, сваки човек.

У овоме животу та два јес-
тества су неразделна али и
неслијани. Јер се увек зна шта је
душа а шта тело.

Хришћанину је дано да може
јасније ово видети и разлико-
вати од нехришћанина.

Осим тога у човеку има и
нешто треће. То треће је у души

као што је душа у телу, и још је
финије и силније од душе. То је
дух Божији.

Велики оци цркве молили су
се Богу да им дарује Духа Светога,
та су такве молитве и
за нас прописали.

Нико се од нас не моли да
му Бог даде душу. Јер душу свак
има. Али свак нема Духа Божијега.

Обично позивамо дневна боло-
служења и молитве просити Духа
Божијега Утешителя, да приђе и
усли се у нас и означи нас од
сваке скверне и спасе душу нашу.

Јасно је да се сама душа
без Духа Светога не може спасти.
Какво ту срањење направити?

(Све је у свему) симболишко за ду-
ховне ствари па рецимо и воде-
ница на ветру). Док ветар не дује,
воденица не ради. А кад ветар
дује, он покреће погач, а погач
покреће камен. И тако воденица ради.

Ћутати и размишљати о
овитрима стварностима врло је
корисно; што јест: о духу, души и телу.
Дук је подобан ветру, душа тогку
а камен телу.

Ево шта и сам Спаситељ о
томе говори. О души: шта кори-
сти човеку да сав свет задобије
а души својој нашкоди? Душа
човекаја дакле скупа је од вас-
коликог телесног света.

Радије предај тело огњу

него душу. А за Дук вели Господ:
како ли неће Бог дати Духа свога
Светога онима који му се моле дан
и ноћ?

Из овога следује, да је Дук Бо-
жији највећи дар за који треба
да се молимо Богу.

И сва наука Господња своди
се на давање и примање Духа
Божјега Светога.

Где је Дук Божији, ту је сло-
бода, ту мудрост, ту чистота,
ту сила, ту светлост, ту нада
и љубав и радост.

Удахну васкрели Христос Духа
Светога у апостоле своје и рече:
Примите Дук свети. А у 50^{ти} дан
посла им Духа Светога огнемљо.

Молим вас, свете сестре моје,
памтите ово, мислите о овоме. Јер
ово је основно знање, на коме ми
зидамо вежбањем спасење наше.

А вежбање се састоји у првом
реду у молитви за ово троје, за
оно двоје што нам је рођењем дано
и за оно треће највеће што нам
је Бог вољан дати. То јест: за
тело, за душу и за Дух Свети.

Нема дана ни молитве кад
ми не поворимо молитву Госпо-
дњу Оче наш. У тој молитви ми
се молимо за хлеб насушни,
без кога се тело не може одр^жати.

И нема јутра ни вече^{ра} када
ми кроз стихире и тропаре и
друге црквене песме не молимо

се Богу да спасе душе наше.

Још уз то молимо се поврх свега
и изкад свасета да нам Бог даде
Духа свога Светога.

И тако уздижемо се у молитви
од нижега ка вишем^у: од тела ка
души, од душе ка Духу.

Ја вам споме^{нух} прво молитву,
јер прво морамо мислити на Бога
и молити се њему за спасење. Јер
без Бога сав свет не може нам по-
моћи.

Е онда тек долазе друга веж-
бања, односно други подвизи, као:
пост, послушаніе, циельмудріе,
покаяніе, смиреніе, чистота,
милост, праштање и тако редом.

Лик анђелски стоји око нас.

И помаже нам удостојити се
примања Духа Божијега.

Емануил значи снами Бог.
Када се Дух Свети усели у нас
онда заиста можемо усклик-
нути: Снами Бог! Емануил.

Нема речи којима се може
исказати радост оне душе, у
коју се усели Дух Божији.

И нема среће на земљи
с којом би се трагало онај
који је доспео до надземне
среће, да постане „жилище
Духа Сватога“.

Истински просветљене душе
јесу оне које су просветљене
Духом Светим.

Свети људи и свете жене

Бегале су од света, остављали
и ботаство и позаст и родбину
и повлазили се у самоћу да би
одржали у себи жуђашену и же-
пожућену светлост Духа.

Еригат је био пун таквих
усамљеника и усамљеница. А
било их је много и на другим
странама.

Свакоко се посветио духов-
ном животу и дошао у ма-
настир жуди за таквим са-
вршенством.

Ту пак може бити и опас-
ности. На име кад једна се-
стра, која још није ојагана
духовно, оде у самоћу.

Рушилачки дух злобе може

да овлада њеном душом
и да је упрогаста.

Ако пажљиво ситамо
Свето Писмо сазнаћемо да
се у души говезију може
да увуге дух злобе, против-
ник Бога и убица људи.

Ми видимо примере:
цара Саула, лажних пророка
код цара Ахава, и Јуде из-
дајника. Када Саул поста не-
послушан пророку Божијем
Самуилу, одступи од њега
Дух Божији и уђе у њега зли
дух.

А у пророцима Ахаво-
вим беху зли духови лажни,
који га катоваваху да иде

у рат, и победите. И цар послуша
и би поражен.

Бог хоће да се сви људи спасу.
Али ако људи оставе Бога па
траже срећу мимо Бога, онда
се Дух Божији удаљава од њих,
и у њима се настањује зли дух
као у празној и напуштеној кући.
И уђе ђаво у Јуду, онда кад је
узео хлеб из руке Исусове а
решио се да изда Исуса.

Лаковерна сестра само мо-
же помислити да ће брзо и
лако примити Духа Божијег
чим се удаљи од сестара из
манастира у пустињу.

А ја вам кажем, свете
сестре моје, не по мојему уму

НЕГО ПО ИСКУСТВУ СВЕТИТЕЉА, ТАК-
ВА ЛАКОВЕРНА СЕСТРА НАЛАЗИ СЕ
НА КЛИЗАВИЈЕМ ПУТУ НЕГО ДОК
НИЈЕ ДОШЛА У МОНАСТИР.

Господњи Дух је свуда и на
сваком месту, како у шуми
и пештери тако и у манастиру.

О како би мало било спа-
сених, да су се спасли само
усамљеници и затворници.

СВЕ С БЛАГОСЛОВОМ И СВЕ
У СВОЈЕ ВРЕМЕ. Ми нисмо про-
тивни, да нека од сестара
оде у салоџу на тежи под-
виг, али то може бити само
с благословом духовника и
онда кад је нека сестра прошла
манастирска послушања

са одликом и показала се довољно
искусна у распознавању добра и зла.

Лакше је рећи хоћу него ско-
зити; тако је лакше пожелети
осамљеност него ли у њој издр-
жати и одржати се до краја жи^{во}та.

Овако је правило, а Бог може
по својој вољи чинити изузетке,
као што је угињо са светим
Јованом Крститељем, којег је
у самом детињству одвео у
пустинју.

Вољу јаку нека нам да
Господ да испуњимо у свему
правила у отштежителном
манастиру, Јер хиљаде и хиља-
де монахиња по целом све-
ту кроз то су добиле Духа

СВЕТОГА.

О кад би ми све у свему испуниле ону заклетву коју смо при монашењу дали пред духовником Бору!

Дух Господњи засијао би у душама свију нас, и БЕЗ самоће и БЕЗ пустиње!

Добро је само знати око троје основко и трудити се да се тело покори души а душа Духу Божијему.

Ева је себе упропастила зато што је све подигнула телу, што је скупо дала за јевтино и непролазко за пролазко.

Да вам даде Господ ДАВИДСКО покајање, а постојску ревност,

ПОДВИЖНИСКУ ИСТРАЈНОСТ И МУЧЕНИСКУ ХРАБРОСТ.

Ето то вам ја из љубави желим молећи се Бору и Пресветој Матери за вас БЕЗ престајка. А ја вам се клањам свима, СВЕТЕ СЕСТРЕ, МОЛИТЕ СЕ И ВИ ГОСПОДУ НАШЕМ И СПАСУ Исусу Христу за мене грешну и врло недостојну. Амин. —

СЛОЖНЕ БУДИТЕ НА ПОСЛУ, СЛОЖНЕ НА МОЛИТВИ, СЛОЖНЕ У СВАКОМ СЛАВОСЛОВЉУ И ПОЈАЊУ БОРУ, КОМЕ АНЂЕЛИ ДАНОНОЋНО СЛУЖЕ И ПОЈЕ.

УГЛЕДАЈТЕ СЕ НА НАЈДУХОВНИЈЕ И ДУХОМ НАЈЈАЧЕ СЕСТРЕ А НЕ НА ОНЕ НАЈЖЕМОЋНИЈЕ.

а ви које сте јаке Духом ~~и~~
подржавајте оне немоћније,
и гините све да и оне узрасту
до ваше висине духовне. И Бог ће
вам платити милошћу.

Живот је земаљски кра-
так, због тога морамо журити
да га испуњимо добрим пло-
довима. Бог не скида огију с нас.

Нетове небесне војске
не скидају огију с нас. Имајмо
то на уму увек: да ми ништа
у тајности не можемо угинити
а да нас цела једна војска не
меда. €

Авај колико сведока против
нас кад грешимо! И колико
бракилаца и помоћника наших
кад добро гинимо. Бог нам на помоћ,
да само добро гинимо. Амин.

ПОНЕДЕЉНИК. Овај дан по-
свећен је небесним безплотним
силама, светим арханђелима и
анђелима. За што уздиглимо свој
ум понедељником у небеса међу
сјајне и безбројне војске анђелске.
Љубимо се сјају њиховоме, и
Красоти и бесмртности и вел-
ној младости.

Осим што се молимо дневном
свењу према Минеју, треба да
се сетимо светих анђела и не-
колико пута и преко дана, где смо
да смо,

молимо се кратко, од прилике
овако :

Свјати архангели и ангели
молиће бога за ма грѣшнуо

Свјати архангели и ангели
молиће бога за спасење мое.

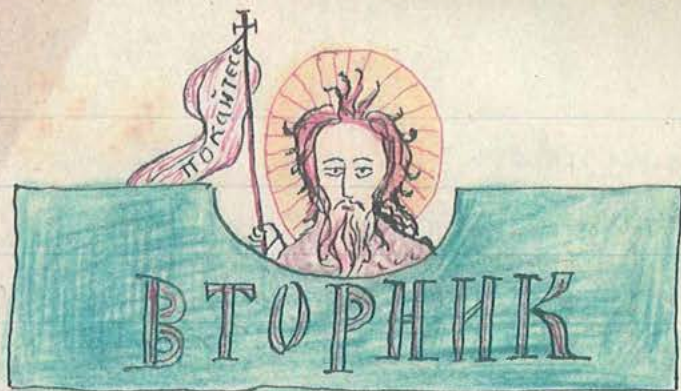
Свјати архангели и ангели
молиће бога за спасење мое.

Ви сте велике војводе живог
бога, а ја слаба и немоћна. По-
можите ми.

Ви сте свети светилници пред
престолом Божијим а ја као ма-
лена свѣта на ветровима. Не
дајте да се угаси свѣтлост у мени.

Свети архангели Михаиле и
Гавриле подржите ме да ^{не} посрнем.

Ангеле мој, Крашките мој, угаљи
ми свѣта сваку неспријазњу.
Амин.

Вторник је посвећен светома
славном пророку и пророци и
Крститељу Господу Товалу. С
тога треба Вторником да при-
носимо молитве како днев-
ном свѣцу по Милеју тако и
светома Товалу. И да више
пута тога дана споменемо
име његово, ма где били и ма
шта чословали, и да му се
молимо од прилике овако:

Свети Товале Крститељу
моли бога за мене грешну.
Свети Товале Крститељу

моли Бога за мене грешку.

Свети Товаше Крститељу

моли Бога за мене грешку.

Пресветаја Богородице спаси мја.

Велики рођаке Христов, моли

се за мене грешку да и ја бу-

дем од духу сродника Христова

и кћи Божија.

Велики Исускине, дај ми

крепости, да и ја могу лако

издржавати постовање.

Велики девствовалице, зашти-

ти ме и одржи у чистој дев-

ствености до смрти.

Велики Молитвенике, измо-

ли милост Божију на све мо-

је сестре и на мене недостојну.

Да се и кроз ^{моје} просави Бог у
липојци на век века. Амин.

СРЕДА

Среда је посвећена Крсту и
страдању Христовоме. У Среду је
издајник примио 30 сребрника
да изда Господа свога. Крсту се
клањемо и постојмо у нај дан.

Молимо се дневном свену од
Милеју, али се више чува не-
ко дана где смо да смо крсте-
ти се поклањемо гаскоме Крсту
и говоримо:

Непобједицаја и непостижн-
цаја и божественцаја само ест-
наго и живоворјашаго Крста
не остави мене грешку.

Непобједицаја и непостижнцаја

и божествекаја сло гестнаго и
шубоворјашеаго Креста не
остави моје миле сестре.

Непобједимаја и невестини-
маја и божествекаја сло гест-
наго и шубоворјашеаго Креста
не остави нашу милу мати
пчуманију.

(Тако говорити и за болесте
сестре по имену, и за родителе,
и сроднике).

Кресту твојему поклањајтеца
Влазико и свјато је воскресение
твоје славни. (Ово поклањаати
с поклоњима).

Господе, силом крста твојега
отпусти мене грешку.

Господе, силом крста твојега
просветли ме грешку.
Господе, силом крста твојега
исцели ме и спаси грешку. Амин.

Четвртак је посветен светим
Апостолима и светом оцу Николају.
Поред других дневних свјатако
Минеју секај се сваког Четвртка све-
тих славних дванаест Апостола
Христових и светог Николаја
гудоворка, и има чебај шробаре
и песме духовне, и моли се оу
прилике овако:

Свети славни Апостоли молитте се
за нас грешке сестре

Свети славни Апостоли молитте
се за нашу милу мати пчуманију.

Свети слави Апостоли молише
се и за мене грешну.

Светителу оге Николаје моли
се за све нас грешне.

Светителу оге Николаје моли
се и за мене недостојну.

Господе благи, утврди у
мени веру апостолску, да
не погрешим у веровању.

Господе благи, дај ми рев-
ност и храброст светога Ни-
колаја првота великога угодника.

Господе благи, дај ми ис-
тинско покајање и стаси ме
од сваке беде видима и невиди-
ме, по молитви Пресвете Ма-
тере своје, и свених Апостола и
светога оца Николаја. Амин.

Петак је посвећен заштом Крсту
и страдању и смрти Господа нашега
и Сина Исуса Христа. Православни
хришћани гествују овај страшни
даћ поштом и поклоњеном заштом
Крсту. Уз похвале и молитве днев-
номе стезу према Матеју, покла-
њој се Крсту Христовоме и мислен
стој поштом Крстом његовим са
Пресветом Мајком његовом, и
моли се од ирлима овако:

Крсту првоту поклањам се
Владико, и свјатое воскресеніе
твое слави.

Силою креста првоту гестнаго
Господи Исусе Христе помилуј и
спаси мати нашу милу и глуматију.

Силою креста твоего гостинати
Господи Исусе Христе помилуй и спа-
си све наше сестре;

Силою креста твоего гостинати
Господи Исусе Христе помилуй и
спаси мене грешную. Амин.

За преле целоса света ти си ра-
спет Господе мой, отпусти свима.

За преле море ти си распет
Господе мой, отпусти ми.

Грешна сам, спаси ме.

Грешна сам, спаси ме.

Грешна сам, спаси ме.

Страшны су муке твоје биле на
Крсту, Господе, стражан те бити и
Суд твој. - На Суду твоем Страшном,
Господи, помилуй и спаси све сестре
на и мене најгрешнију. По милости, по
милости, по милости Господе. Амин.

СУБОТА

Субота је посвећена светим
мученицима и свим светим
Христовим.

Субота је још посвећена и спо-
мену свих у Христу устаних.

Штога дака узрими похвале и
молитве сваку дневноме прена ми-
неју, али где си да си штога дака
узрими и молитве Свим Светим
говорети на нас или у себи
од прилике овако.

Свети Сви Свети молимо Бога за нас.

Свети Сви Свети молимо Бога за нас.

Свети Сви Свети молимо Бога за нас.

Свети Сви Свети молимо Бога за наше
ушокојене сестре

Свети Сви Свети молимо Бога за наше
ушокојене сроднике
(Набрајај по имену)

Свети Сви Свети молимо Бога за мене
премљу и нераспојку.

Свети Сви Свети молимо Бога за све
од халитивка усобице у
вери православној и у надем-
ди на васкресењу.

Молимо ваши Сви Свети твоји
Господи Исусе Христоче по-
можи и спаси нас премљу.
Амин.

СУБОТНА ПЕСМА

Блажен онај ко се смрти сећа
С тим сећањем мудрост бива већа

А с мудрошћу долази и срећа.

Није срећа, млади соколићу,

Није срећа у јелу и пићу

Нит у нежем брале пролазноме

Већ у оном животу вечноме.

Смрт је оном животу капија

Што сакрива вечноост од времена

С ове стране све је као пена

С оне стране вечно сунце сија

Вечно сунце Христe Спаситељу

Спаситељу и Васкрситељу

Што страх смртни одјатна од људи,

Смрт сокруши, нов живот пробуди.

Ко се сећа своје блиске смрти

Туђу славу тај неће затрти,

Туђе име неће укавати
Нит ће своје лажју сагивати,
Дани су му секунди времена,
Живот овај - смена и промена.
Он се сјају не подaje лажном
Срце диже сјају непролазном
У небесном царству Христовоме
У сунчаном блеску анђелскоме.
Ко се сећа своје блиске смрти:
Жалосном сузу ће утрти,
Гладном ће хлеба понудити,
Сирогету родитељ ће бити,
Љубављу ће тај светлити свима
Добрим ће се окитит делима.
Да кад умре има шта поњети
На суд Страшни пред Христа изнети,
Да би Христу одеснују стао
С праведнима ко сунце сјао
И анђеле братом називао. —

Спомен по имену - важно

Држи везу са усопшим, нарочито
сестрама монахињама.
Спомињи их на бројанице по имену.
Особито суботом излази на тропље,
а и других дана кад имаш времена.
Неизоставно спомињи ове усопше
сестре:

из б Вратевшице:

монахињу Петку

монахињу Марију

(како још има
гоштица овде)

из б Жиге:

монахињу Марију

и б св. Наума

монахињу Варвару
Марију

Из ѿ Калишта:

монахињу Теодору
» Серафиму
» Стасину
» Татијану
» Негелу
» Говану
» Лукину
» Меланију
сестрицу Марину

Из ѿ Сви Свети: монахињу Саломију
» Домнику

Из ѿ св. Христофора:

монахињу Фотину
» Христину

Из ѿ св. БЦЕ Јанковац:

монахињу Софију
Блажену сестру Терку
» Миланку

Из ѿ Клиуре:

Новолчг. монахињу Тавилу

Из ѿ Петковице:

итуманију Сидонију
монахињу Атанасію.

Из ѿ св. Гованна:

монахињу Ирику
» Нику
» Вероніку
» Сузану
Новолчг. » Катарињу.

Из њ Бубостице:

монахињу Магдалину
» Евгенију
» Христосију
Новоце { » Антонину
» Евренију
сестру Милку
монахињу Недељу
» Минодору.
» Еккатерину (Петлић)

Из њ Св. Марка (Призрен.)

монахињу Ану.

Из њ Кувездина:

игуманију Меланију.

СПОМЕН МИСИОНАРИМА

и БОГОМОЉЦИМА:

Гомани Господи усопших рабовз твоихз!

+ брата Алексеја — из Соколица
+ " Милутина — Јујанита
+ " Божу — Тевековича
+ " Живана — Ажогита
+ " Петра — Козлица
+ " Теду — Јемшита
+ " Панасија — Васовита
+ јеро-и. Мисаила —
+ протоу Милу — из Багиче
+ ћаконя Трајда — " Вишова
+ драва Милу — Кекеза
+ сестру Смиљу — Кекез
+ брата Милисава — из Гагжа
+ " Бранка — Симеуновича

- + брата Теоду — Милута
- + „ Мисдора — из Брагалеве
- + „ Ракка — „ „
- + „ Митра — Филиповика
- + јеро^{монаха}~~јеро~~ Теодила — б Преображења
- + брата Луцана — из Бубиц. грма
- + „ Милју — Маровика.
- + новомшр. архифакона Валеријана.

и велике духовнике:

- + блаж. Архимандрита Рафаила
- + „ Севастјана Лаб.
- + „ Серафима
- + игумен. Агапосија
- + „ Тимека

Ма ово две фамиље гора
успоме за које ви знаате

- + — јеромонаха Саву из Сичуг.
- + — „ — Николаја Благославја
- + — „ — Игњатија Сторг.
- + — „ — Падију
- + — епископа Сиричона
- + — „ — Золенијана
- + — противепископа Антонија — Жиг.
- + — јеромонаха Сергија — Калент.
- + — монаха Јакова — Жигя

Шта кажу св. Оци о усопшим:

Св. Епифаније Кипарски:

„Кипарска нема корисније за умрле него спомен у молитвима. Као што се црква моли за оне који су живи тако треба да се моли и за умрле као оне које поштовање из овога света“.

Св. Амвросије вели да је много корисније молити се Богу за умрле него ли кукарати за њима.

Св. Григорије Двојатит:

„У молитви за усопше ми молимо бескрајну благодат Божију да опрости усопшим све прехе, узмиже по немости људској,

и да их убокоји у светлости
мртв, живиха".

Рим.

14,8. аще умрем, ми всегда Господь...

св. апостол Павел: „Аще живем

А сам Господь Христос рекао је:

Лк. 20,38. „Бог же несть Бог мертвыхъ и
живыхъ; вси бо тому живи суть.“

II Петр.

1,15. и всегда имѣти васъ по моему
исхождѣ память ѿ сихъ творити“.

Митрополит Филарет Московски:

„У Божанском Писму није баш промко
објављена заповед о молитви за
умрле, свакако због тога да се
људи не би олемили мучити се
и пре своје телесне смрти око сво-
га спасења“.

Св. Григорије Ниски: „Врло

је богоугодно и полезно ири до-
несивеком таинству (молитви)
гнати стовивање оних који се
убокојише у правој вери“.

Иерусалијан: „Хришћанику
је дужност да ириноси за умрле
траве умиштивљева“. Народно,
вем, у дан кожине, на у 3. дан,
на у 9. на у 20. на у 40.

Св. Јован Златоуст: „Колко
је поште треба да помогнемо
усобним умиштивљужком
травом богу“.

Св. Василије Велики каже
да кад свештеник врши стражну
тајну живе Христове, он ишме
„умиштивљева говедокузда Бога
и за умрле и за нас“.

Св. Јован Милостиви по-
магао је многим самртницима
поштом на исход душе. Вршио
митурџије за покој умрлих с
убеђењем да то много помаже
душама умрлих и отаца њих.

Св. Јован Златоуст: "Желим
ли да покажем поштовање према
умрлим, показати милостиво,
јер милостива служба на избав-
љење од мука". — "Ако је
умрли отац одавде као пре-
шан, милостива га може разре-
шити од реха; ако ли као првобитни,
милостива ће му увеликати награду,
и воздајати је."

Испуни блату вољу самртника.

Преба испуни последицу блату
вољу самртника, ако је та воља
исказана при чистој свести и у
духу хришћанском. Ако се не
испуни, онда умрли нема покоја,
а још мање оцај ко не испуни.

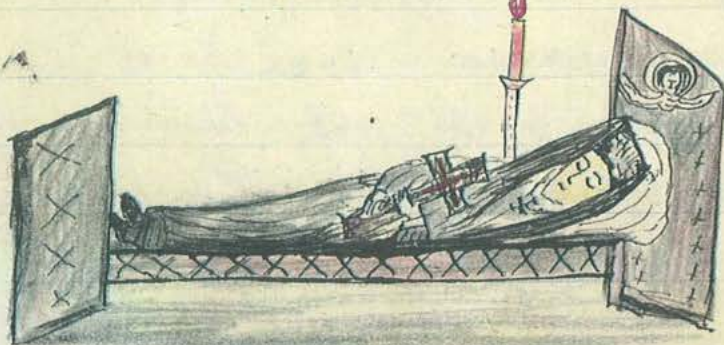
Ако ти је самртник оставио
неку блату поруку, испуни је. Бог
је што, и Бог је сведок.

Ако ти је тајом дао новац
у ручку на неку добру сврху или
да предаш некоме, не лако ми се
неко тако изврши. Бог се Бога,
јер Бог је свевидети. Он је свестан
на све. Ако је човек умро, Бог је остао
жив, и Он ће се осветити.

Жена самртника (ако се не при-
тежи Христовој науци) нека ни је
заповеда.

Помислијај сталко на своју
блеску смрт, и говори себи: и
ја ћу скоро бити самртник.
И ја ћу имати некое нешто
да поручим или оставим за мо-
је савесе. И онај те чин уситити,
ако ја уситим, по светом и на-
вештој речи Божијој: каквом мјери
мјерите, онаком ће вам се мерити.

Аминца, Аминца, Аминца!
Слава нест Боже! Амин —

Недеља — дан Христова Воскресења

Христос воскрес!

дан Христове победе

Христос победи!

дан Христове славе

Христос се прослави!

дан Христова торжества

Христос торжествује!

дан пораза смрти

животи засија!

дан радости материнске

Богомати сузе удрица!

дан весеља девије

Пријатељ деце воскрес!

дан великих видика

Отворило очи и видело!

дан задовољеша правде

Јага правда од неправде!

дан откривеша истине

Заблеста се истина у тмани!

дан познања божанства Христова

Бог се у Христу јави!

дан објаве људског порекла

Божјија смо деца!

дан јављања анђела

Браћа смо анђелима!

дан откривања тајне

Небо нам је отајбука!

дан славе љубави

Љубав јага од смрти!

дан васкрсења из мртвих

Живе су сестре умрле!

Да воскреснет Бог и растогат се врази

Его. — *Васкрсао је Бог и растоген су врази
његови.*

Пѣснь:

Ој Недељо, најсветлији дане,
Твоји зраци од смрти нас бране,

Твоја прига, о наш дане лети,
Веру снажи а надежду крепи.

Гудна повест: како Господ уста
И гробница как остаде пушта!

Како анђел женама објави:

— Христос Господ, воскресе у слави,

Но идите и јавите свима

Свима верним и апостолима.

То се судо никад суло није

Од кад сунце црну земљу трије.

Од тог суда сија се Полгота,

То је основ новог живота,

Везан, силан, праведан и убав,

Христова је то небесна љубав,

Што се жртвом страшном посведожи,

То свак види когод има очи.
Иза очи' ко има разума
Тај истину воскресѣња прима,
Баш је прима као дете мало;
Лако ћемо браћо за остало
Само кад је власт смрти срушена,
Смртна авет кад је умртвљена.

Слава Христу који смрт победи,
А гасп сваком који Христу следи,
Кој' га љуби срцем и устима,
Љубав своју печати делима.

ЕВАНГЕЛИЈЕ ВОСКРЕСЧО по Мат.

што се чита недељом на јутрењи:

А по вечеру суботном на осви-
так првога дана седмице дође
Марија Марјалина и друга Ма-
рија да огледају гроб. И где зем-
ља се затресе врло, јер анђел Го-
сподњи сиђе с неба и присту-
пивши одвали камен од врата
гробних и сјеђаше на њему.
А лице његово бијаше као муња
а одијело његово као снјег.
И од страха његова уздрхташе
стражари и постадоше као
мртви. И анђел одговарајући
женама: ^{реже} не бојте се ви; знам
да Исуса распетог тражите.

Није овде, јер устаде као што
је рекао. Ходите да видите
мјесто гдје је лежао Господ.
Та идите брзо те кажите узге-
нницама његовим да је устао
из мртвијех. И где он ће пред
вама отићи у Галилеју, тамо
ћете га видјети. Ето ја вам
казах. И изишавши брзо из тро-
ба са страхом и радости ве-
ликом потекоше да јаве узге-
нницама његовим, и где срете
их Исус и рече: радујте се! А
оже приступивши хваташе се за
ноге његове и поклонише му се.
Тада рече им Исус: Не бојте се;
идите те јавите браћи мојој нека
иду у Галилеју, и тамо ће ме видјети.
Слава Тебѣ Господи слава Тебѣ.

ИСТОВЕСТ ПРЕД БОГОМ

— Нисам достојан, Господе.
Тако рече незнабожацки ка-
петан у Капернауму: Нисам,
вели, достојан да под кров
мој уђеш.

Тако рече и апостол Пе-
тар, када виде огромку мре-
жину уловљене рибе. Изи,
вели, од мене Господе, ја сам
говек грешан!

Та ево и ја, и ако послед-
ња и ваистину недостојнија
од свију од времена оног
капетана и апостола Петра
до данас — и ја ти говорим:
Нисам достојан, Господе, да

видим воскресније твоје.
Нису ми они достојне да
виде, као што Мирносице
видеше; нити су ми ушн
достојне да чују, као што
апостоли чуше и најпре ни
они не повероваше; нити ми
је срце готово да прими ту
блату вести над свима блатим
вестима и радост над ра-
достима, као ни срца оне
двојице на путу за Емаус.
Где, и ја сам Господе као и
они што бихте у погледу
„безумна и окамењена срца“
Сва сам натучена и кречњена
светош, те за тебе, Царе све-
силни, нема места у мени!

Авај, тешко мени, кад у мени нема
места за створитеља и боритеља мога!

Но помози ми, свемошћиви
Владико, да избацам свет из себе,
да отурим земљуринку и развјејем
тебе. И помози ми да осветим,
отерем, проветрим, начестим, ук-
расим, уресим, осветлим и ока-
дим унутарњу одају душе моје,
те да би те и ја могла примити:
да те могу примити у себе,
да те могу одморити у себи,
да ти могу које отрати сузама,
да ти могу хипоте начирисати,
да те могу гедати и само гедати,
да те могу слушаати и слушаати,
да могу изед Тобом гласати и гласати,
да ти могу кроз глас отрати

да ми моту кроз илал ивбати,

да моту из твојих уста чти

животворку реч као охадем-

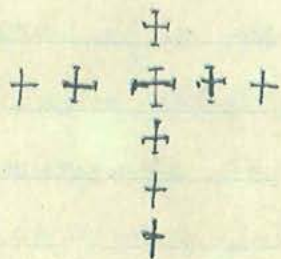
ница: Устани квери, обрадта-

ју ти се преси твоји!

и да моту онда гласко и рароско

целом свету викнути:

Ваштину Христос воскрес!

Давид цар овако називаше

Господа:

„ ГОСПОД ЈЕ

„ „ ЗАСТУПНИК МОЈ

„ „ СЛАВА МОЈА

„ „ СПАСЕНИЈЕ МОЕ

„ „ ЦАР МОЈ

„ „ БОГ МОЈ

„ „ ПРИБЪЖИЩЕ МОЕ

„ „ ЧАСТ МОЈА

„ „ ДОСТОЈНИЈЕ МОЕ

„ „ КРЪГОСТ МОЈА

„ „ УТВЕРЖДЕНИЈЕ МОЕ

„ „ ПРИБЪЖИЩЕ МОЕ

„ „ ИЗБАВИТЕЛ МОЈ

„ „ ПОМОШНИК МОЈ

„ „ ЗАЩИТИТЕЛ МОЈ

Господъ ІЕ:

- » » УГОВАНИЕ МОЕ
» » СПАС МОЙ
» » РАДОВАНИЕ МОЕ
» » СИЛА МОА
» » СИЛА СПАСЕНИЯ МОЕГѠ
» » МИЛОСТ МОА
» » РОГ СПАСЕНИЯ МОЕГѠ
» » ЗАСТУПНИК МОЙ
» » ПѢНІЕ МОЕ
» » БОГ СПАСЕНИЯ МОЕГѠ
» » ЗАЩИТИТЕЛЬ ЖИВОТА МОЕГѠ
» » СТОЛП МОЙ
» » СТОЛП СПАСЕНИЯ МОЕГѠ
» » СТОЛП КРѢПОСТИ МОЕА
» » ПРОСВѢЩЕНИЕ МОЕ
» » ТЕРПѢНІЕ МОЕ
» » СПАСИТЕЛЬ МОЙ.

Буди буди Господе СВЕТО и мени.
АМИН.

Молитва из Октоиха

за покаяване

Разсѣанный мой ум
УМ СОБЕРИ СОБЕРИ Господи
И ѡскверженное мое
СРДЦЕ ОЧИСТИ: СЕРДЦЕ ѡЧИСТИ
Яко Петру дажд ми
покаяніем ПОКАЯНИЕ
Яко митарю і
воздыхающем ВОЗДЫХАНІЕ
И такоже блудницѣ
СЛЕЗАМИ СЛЕЗЫ,
Да зову ти велиимъ гласомъ:
БОГЪ СОВЕ- БОЖЕ СПАСИ МА ЯКО
КОЛѢСАКЪ ЕДИНЪ СЕЛОВѢКОЛЮБЕЦЪ.

Богородицы:

1.

Радуйся Дѣво,

радуйся похвало вселенныа,

радуйся престола

Мати Божіа

благословеннаа. —

2.

Радуйся радости

прадѣдовъ

апостоловъ и мѣстениковъ

веселіе

и покрове всѣхъ насъ

рабовъ твоихъ

Дѣво.

крај и Богу слава.

≡

Слава ти и хвала Господѣ
на свемѹ и за все.

|| Нека буде воля твоя
а не моя — во вѣки вѣковъ
Амин.

СВ. ВЛАДИКА НИКОЛАЈ
СЛОВЕСНИК

Издавачи
НАРОДНА И УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА У ПРИШТИНИ
ГИК "ЉУБОСТИЊА" - ТРСТЕНИК

За издавача
Мр Јордан Ристић
Мирослав Бинић

Штампа
ДД "ГРАФИКА" ПРИЗРЕН

Тираж
1000 примерака

CIP Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека у Приштини

ВЕЛИМИРОВИЋ, владика Николај
Словесник / владика Николај
Велимировић... фототипско издање. -
Приштина : Народна и универзитетска
библиотека, 1997 (Призрен: ДД
"Графика") . - 194 стр. : илустр. ; 21. цм.
(Библиотека Мисаоник ; бр. 2)

Фототипско издање из тридесетих година
манастир Враћевшица, Драча, Дивостин

ISBN 86-7935-047-8

0011726365

На насловној страни лик светог владике Николаја осмикало
је монахиња Магдалина из манастира Св. Тројице.